Περιοδος 2η,
Νο 6 Μαρτης '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

Σ' αυτο το φυλλο

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ σελ. 2
ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ σελ. 3
ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑ σελ. 5
RAINBOW: ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ σελ. 8
Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ σελ.11
ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΕΣΣΔ σελ.12

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η ακριβεια στα τροφιμα, στα ενοικια, τα τελη κανουν να ακουγονται πιο κουφια απο οποιαδηποτε αλλη περιοδο τα λογια για "οικονομικο Θαυμα" και "ζηλευτο βιωτικο επιπεδο" που αυτο προσφερε στην εργατικη ταξη. Και ερχονται και άλλα, μετα τις νεες φορολογιες εφαρμοζεται σε λιγους μηνες και ο ΦΠΑ.

Ενω τα κερδη των καπιταλιστων πανε κατακορυφα προς τα πανω, οπως δειχνουν οι καταθεσεις τους που πολλαπλασιαζονται στο εξωτερικο, οι μισθοι και τα μεροκαματα καθηλωνονται. Οι εργοδοτες αρνουνται καθε διαπραγματευση, και οι συμβασεις που εχουν καταληξει σε αδιεξοδο εχουν σπασει ρεκορ.

Για να επιβαλλουν την λιτοτητα στους εργαζομενους, προσπαθουν να τους διασπασουν σε Δημοσιους και Ιδιωτικους, σε εργατες και υπαλληλους, σε ντοπιους και ξενους, σε "προνομιουχους" και μη προνομιουχους.

Το συνθημα της φωτογραφιας, απο την απεργια των δασκαλων, "ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ, ΓΙΟΡΤΗ ΜΑΣ ΕΜΑΣ, ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΣΑΣ ΕΣΑΣ", δινει το καλυτερο μυνημα. Οι επιθεσεις, η αδιαλλαξια και η αυθαιρεσια των εργοδοτων αναγκαζουν τους εργαζομενους στον ενα κλαδο μετα τον αλλο να αντιστεκονται δυναμικα. Η συμπαρασταση ολων των υπολοιπων εργαζομενων στον καθε εργατικο αγωνα, ειναι ο καλυτερος τροπος για να μην περασουν οι επιθεσεις των εργοδοτων.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

σελ. 6-7

ΤΟ "ΑΝΥΠΑΡΧΤΟ" ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ Η ΥΠΑΡΧΤΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ Ε/Κ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

Το μεγαλυτερο μερος του αρθρου αυτου ειναι αναδημοσιευση απο την επαναστατικη εφημεριδα "εργατικη αλληλεγγυη" που εκδιδεται στην Ελλαδα απο την Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας.

Οι ελληνοκυπριοι σωβινιστες, ακολουθωντας τους ελληνες ομολογους τους, εχουν εξαπολυσει μια χυδαια αντι-Μακεδονικη εκστρατεια που μιλα για "κινδυνους απο τα Σκοπια" για την "καπηλεια του ιερου ονοματος της Μακεδονιας" θελωντας να μονοπωλησουν ενα ονομα με βαση το τι συνεβαινε 2000 χρονια πριν. Για να καταληξουν σε σωβινιστικα συνθηματα οπως το "Κυπρος - Μακεδονια, Ελλαδα Μια".

Η ΝΕΔΗΣΥ, του Κληριδη εχει κουβαλησει διαφορους "ειδικους", "ιστορικους", "Μακεδονολογους" απο την Ελλαδα με πρωτο και καλυτερο τον Παπαθεμελη για να μας εξηγησουν οτι το Μακεδονικο ειναι ανυπαρχτο.

Η πολιτικη που λεει οτι "δεν υπαρχει Μακεδονικο εθνος", "δεν υπαρχει Μακεδονικη γλωσσα", "δεν υπαρχει Μακεδονικο κρατος", "δεν υπαρχει Μακεδονικη μειονοτητα", ειναι μια πολιτικη που μοιαζει με την πολιτικη των Τουρκων στρατηγων απεναντι στους Κουρδους. Ακριβως οπως ο τουρκικος σωβινισμος αρνηται την υπαρξη των Κουρδων και τους βαφτιζει "ορεσιβιους Τουρκους" φτανοντας μεχρι τις σφαγες και τους βομβαρδισμους ακομα και στις κουρδικες περιοχες του Ιρακ, ο ελληνικος σωβινισμος βαδιζει στην ιδια κατευθυνση οταν αρνειται την υπαρξη των Μακεδονων. Δεν πρεπει να περιμενουμε να φτασει η στιγμη που η ελληνικη αεροπορια θα βομβαρδιζει τα Σκοπια για να αντισταθουμε σ'αυτη την πολιτικη.

Και ομως υπαρχουν

Η Δημοκρατια της Μακεδονιας δεν ειναι κατασκευασμα του Τιτο οπως λεει η σωβινιστικη προπαγανδα. Οι Μακεδονες ειχαν πισω τους δεκαετιες αγωνων αρχικα εναντια στην Οθωμανικη Αυτοκρατορια (εξεγερση του Ηλιντεν εναντια στον στρατο του Σουλτανου) και στην συνεχεια εναντια στους νικητες των Βαλκανικων Πολεμων που μοιραστηκαν την Μακεδονια, αλλα που ολοι αρνηθηκαν την υπαρξη Μακεδονικης εθνοτητας διπλα στις αλλες που κατοικουσαν τοτε στην περιοχη. Το κινημα των Μακεδονων εναντια στον Σουλτανο δεν διεκδικουσε μια εθνικα ομοιογενη ανεξαρτητη Μακεδονια. Ζητουσε μια θεση για τους Μακεδονες σε μια απελευθερωμενη απο τον Οθωμανικο ζυγο Βαλκανικη Ομοσπονδια, διπλα στους Ελληνες, στους Βουλγαρους, στους Σερβους, στους Εβραιους. Η Φεντερασιον της Θεσσαλλονικης, η πιο μεγαλη σοσιαλιστικη οργανωση του ελληνικου προλεταριατου, πριν απο την ιδρυση του ΣΕΚΕ-ΚΚΕ, υποστηριζε το κινημα των Μακεδονων, και στις εκλογες του 1908 εβγαλε βουλευτη τον Μακεδονα σοσιαλιστη Βλαχωφ, που αργοτερα επροκειτο να γινει ο πρωτος προεδρος της Δημοκρατιας της Μακεδονιας με πρωτευουσα τα Σκοπια στα πλαισια της Γιουγκοσλαβιας.

Στο Μεσοπολεμο οι αντιδραστικες κυβερνησεις της Γιουγκοσλαβιας και της Βουλγαριας υποστηριζαν οι μεν οτι οι Μακεδονες ειναι "Νοτιοι Σερβοι" και οι δε οτι ειναι Βουλγαροι. Οι ελληνικες κυβερνησεις συμφωνουσαν ποτε με τους μεν ποτε με τους δε, αναλογα με τις σκοπιμοτητες της διπλωματιας. Μονο για ενα μικρο διαστημα το 1925 η ελληνικη διπλωματια παραδεκτηκε οτι υπαρχει ξεχωριστη Μακεδονικη γλωσσα και το Υπουργειο Παιδειας τυπωσε ενα Αλφαβηταρι για να μαθαινουν γραμματα τα παιδια των Μακεδονων στα χωρια της ελληνικης Μακεδονιας. Αυτο ηταν ενα φωτεινο διαλειμμα-εξαιρεση μεσα στον κανονα της βιαιης απαγορευσης της Μακεδονικης γλωσσας που εφτασε σε εγκληματικες διαστασεις την εποχη του Μεταξα

Ομως οι Μακεδονες δεν ειναι ουτε Σερβοι, ουτε Βουλγαροι και αυτο το απεδειξαν τρανταχτα την περιοδο της Αντιστασης στην φασιστικη κατοχη στο Β'Παγκοσμιο Πολεμο. Το ανταρτικο στα Σκοπια πολεμησε τους Βουλγαρους φασιστες εστω κι αν αυτοι προσπαθουσαν να χρησιμοποιησουν την προπαγανδα της "εθνικης δικαιωσης" των Μακεδονων σε μια μεγαλη Βουλγαρια. Οι Μακεδονες ανταρτες στραφηκαν προς τον Τιτο μονο γιατι το κομμα του αποκηρυξε τη θεωρια των "νοτιων σερβων" και υποσχεθηκε τη δημιουργια ενος ομοσπονδου κρατιδιου της Μακεδονιας τυπικα ισοτιμου με αλλες Δημοκρατιες της Γιουγκοσλαβιας.

Απο τον εμφυλιο στη νεα αντι-Μακεδονικη εκστρατεια

Στην Ελλαδα το Ανταρτικο νικηθηκε και ο στρατος του Παπαγου και του Τρουμαν ματοκυλισαν μαζι με του αγωνιστες του Δημοκρατικου Στρατου χιλιαδες Μακεδονες που παλεψαν μεσα απο τις γραμμες του.

Ο,τι και αν λενε σημερα οι εκθεσεις του Στεϊτ Ντιπαρτμεντ για τα "ανθρωπινα δικαιωματα των μειονοτητων", ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος επεβαλε το δογμα Τρουμαν με την βοηθεια των ελληνικων κυβερνησεων πανω στα πτωματα των μαχητων του ελληνικου εργατικου κινηματος και της Μακεδονικης μειονοτητας. Ετσι, με τη δυναμη των οπλων, οι αστικες κυβερνησεις επεβαλαν την σιωπη γυρω απο το Μακεδονικο και την αποψη τους οτι ειναι "ανυπαρκτο". Τα ανοιγματα του Τιτο προς το δυτικο στατοπεδο βοηθησαν να διατηρηθει επι 35 χρονια (με μικρες εξαιρεσεις) αυτη η σιωπη, καθως και οι κυβερνησεις στην Αθηνα και στο Βελιγραδι συμφωνουσαν να αγνοουν την υπαρξη της Μακεδονιας στις μεταξυ τους σχεσεις.

Ομως, ακριβως επειδη οι Μακεδονες δεν ειναι "τεχνητο κατασκευασμα του Τιτο", οταν το τιτοϊκο καθεστως μπηκε σε κριση στη Γιουγκοσλαβια, μια απο τις εθνοτητες που προβαλαν ξανα στο προσκηνιο ειναι και η Μακεδονικη. Οπως στο Βελιγραδι, στο Ζαγκρεμπ και στην Λιουμπλιανα ετσι και στα Σκοπια, παλια στελεχη του καθεστωτος που καταρεε ανακαλυψαν οτι ο μονος τροπος για να ξαναγινουν δημοφιλεις ηταν να φορεσουν τα εθνικα χρωματα τη Σερβιας, της Κροατιας, της Σλοβενιας, της Μακεδονιας. Η Μακεδονικη εθνικη συνειδηση αποδεικτηκε τοσο υπαρκτη οσο και των αλλων εθνων της Γιουγκοσλαβιας. Αυτο το γεγονος εχει προκαλεσει υστερια στους σωβινιστικους κυκλους στην Ελλαδα.

Η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας προσπαθησε και προσπαθει με συνεχεις ελιγμους και πιεσεις να στηριξει το απαραδεκτο δογμα της "ανυπαρξιας" Μακεδονικου εθνους. Προσπαθει να πεισει την ΕΟΚ και της ΗΠΑ να δωσουν το πρασινο φως για την εξαφανιση της Δημοκρατιας της Μακεδονιας ειτε με την ενσωματωση της σε μια "μικρη Γιουγκοσλαβια" ή "Μεγαλη Σερβια" του Μιλοσεβιτς, ειτε με την αναγνωριση της κατω απο ορους (αλλαγη ονοματος κλπ) ωστε η ελληνικη κυβερνηση να αποκτησει βετο πανω στην κυβερνηση των Σκοπιων, να την μετατρεψει σε προτεκτορατο. Τελευταια, ακουγονται ακομα και κραυγες για να μπει ο ελληνικος στρατος και να παρει μερος σε μια μοιρασια της Μακεδονιας αναμεσα στη Σερβια, τη Βουλγαρια και την Ελλαδα.

Οχι ομοψυχια με την Νεα Δημοκρατια

Για να στηριξει αυτα τα αντιδραστικα σχεδια η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας κλιμακωνει την πολεμικη ετοιμοτητα του στρατου, ξοδευει δισεκατομμυρια για μεταφορα μοναδων στα Γιουγκοσλαβικα συνορα, ετοιμαζει νεα βαρη στρατιωτικης θητειας στις πλατες της νεολαιας και υποδαυλιζει την εθνικιστικη ιδεολογια για να απομονωσει πολιτικα καθε αντισταση. Ακομα και φασιστικες ομαδες "αγανακτισμενων πολιτων" επιστρατευονται στην εξορμηση, οπως φανηκε ανοιχτα απο την παρουσια τους στα δικαστηρια στη δικη των 6 αφισοκολλητων της ΟΑΚΚΕ και απο τα επεισοδια σε βαρος της Παπαρηγα στην Θεσσαλονικη. Κανενας εργατης, κανενας νεολαιος δεν πρεπει να εχει την παραμικρη αμφιβολια για το τι σημαινουν οι πατριωτικες κορωνες της Νεας Δημοκρατιας.

Η αντιπολιτευση στην Ελλαδα στηριζει αυτη την πολιτικη της Ν.Δ. Το ΠΑΣΟΚ μονο απο τα δεξια εχει να της κανει κριτικη, εμφανιζοντας την πολεμοκαπηλη πολιτικη της σαν "υποτονικη". Το ΚΚΕ που αρχικα με δηλωσεις της Παπαρηγα δεχοταν οτι "υπαρχει προσβολη και υποτιμηση σε βαρος της μουσουλμανικης μειονοτητας και των Σλαβοφωνων που ζουν σε ορισμενες περιοχες της Βορειας Ελλαδας" υποχωρησε πολυ γρηγορα κατω απο την πιεση της σωβινιστικης επιθεσης που δεχτηκε. Ακολουθησε τους αλλους δηλωνοντας οτι "προβλημα ειναι οτι εχουμε να αντιμετωπισουμε τα Σκοπια που εχουν ενα μεγαλο προστατη. Εχουν και αλλους αλλα ο κυριος ειναι οι ΗΠΑ".

Την ιδια σταση κρατουν και εδω ολα τα κομματα, μαζι τους και το ΑΚΕΛ. Υποστηριζουν την αντι-Μακεδονικη εκστρατεια και προβαλλουν "κινδυνους απο τα Σκοπια" συγκαλυπτοντας την πολεμοκαπηλη πολιτικη του Μητσοτακη.

Οι αγωνιστες της αριστερας, οι αγωνιστες εργατες που σημερα θελουν να αντισταθουν στις επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων πρεπει να αντισταθουν και στο σωβινισμο που αυτοι καλιεργουν. Οσο βλεπουμε σαν εχθρους τους ξενους λαους και οτι εχουμε κοινα συμφεροντα με τους ε/κ και ελληνες αστους τοσο θα ειναι αδυνατο να αντισταθουμε αποτελεσματικα στις επιθεσεις τους.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ Τ/Κ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΤΩΡΑ

Στις 30 Γεναρη εγινε στη μπουατ ΤΟ ΣΤΕΚΙ στη Λεμεσο εκδηλωση για την υποστηριξη των δικαιωματων των Τουρκοκυπριων που ζουν στη νοτια Κυπρο. Η εκδηλωση οργανωθηκε απο την επιτροπη υπερασπισης των δικαιωματων των τουρκοκυπριων.

Στην εκδηλωση εκπροσωπος της επιτροπης εκανε αναφορα στα εμποδια και τη βαναυση μεταχειριση που αντιμετωπιζουν οι τουρκοκυπριοι του νοτου απο την κυβερνηση. Ο τουρκοκυπριος Τζιαν Νετζιπ εδωσε τις προσωπικες του εμπειριες απο τον τροπο που τον αντιμετωπιζουν οι μηχανισμοι του κρατους επειδη δεν παει να "ζησει" στη βορεια Κυπρο. Ακολουθησε καλιτεχνικο προγραμμα.

Στην εκδηλωση υπηρξε μαζικη συμμετοχη απο αγωνιστες της αριστερας, απο υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης και των δικαιωματων των τουρκοκυπριων. Χαρακτηριστικο της μαζικης συμμετοχης ειναι το γεγονος οτι αρκετοι απο αυτους που ηρθαν στην εκδηλωση αναγκαστηκαν να την παρακολουθησουν ορθιοι αφου δεν υπηρχε χωρος να καθησουν.

Βεβαια μια τετοια εκδηλωση δεν θα μπορουσαν να μην την "τιμησουν" με τη παρουσια τους και καποιοι σωβινιστες. Ομως η μαζικη αποδοκιμασια και αντιδραση που βρηκαν απο το ακροατηριο οταν δοκιμασαν να κανουν καποια φασαρια τους εβαλε στη θεση τους και στο τελος αναγκαστηκαν να φυγουν.

Παρα την μαζικη συμμετοχη που ειχε η εκδηλωση, η συμμετοχη των ιδιων των τουρκοκυπριων ηταν πολυ μικρη, πραγμα που δειχνει ποσο τρομοκρατημενοι συνεχιζουν να ειναι απο την σταση της αστυνομιας και της ΚΥΠ.

Η απουσια των τουρκοκυπριων απο την εκδηλωση δεν ειναι ασχετη και με τις αδυναμιες και τα προβληματα που εχει η ιδια η επιτροπη. Δειχνει οτι η επιτροπη δεν καταφερε ακομη να κερδισει την εμπιστοσυνη των τουρκοκυπριων. Δεν μπορεσε να τους πεισει οτι ειναι κατι διαφορετικο και αντιθετο με την επισημη πολιτικη των κομματων και της κυβερνησης, που πισω απο τις διακυρηξεις για επαναπροσεγγιση κρυβουν μια εθνικιστικη πολιτικη - μια πολιτικη που εχει σαν στοχο να ξεγελασει τους τουρκοκυπριους για να δεχθουν μια λυση του κυπριακου οσο το δυνατο περισσοτερο στα μετρα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης.

Αυτες οι αδυναμιες της επιτροπης φανηκαν πολυ πιο εντονα οταν αρχισαν οι επιθεσεις των σωβινιστων εναντιον της. Καποιοι απο αυτους που αναλαβαν να μιλησουν στους ραδιοσταθμους σαν εκπροσωποι της επιτροπης κρατησαν μια απολογητικη σταση δινοντας δικαιολογιες οτι η επιτροπη εχει δημιουργηθει γιατι υπαρχουν καποια "ειδικα προβληματα" και "καποιες ειδικες περιπτωσεις". Ειπαν ακομα και κουβεντες οπως: "πρεπει να γινει ελκυστικο σε οσους θελουν να ζουν μαζι μας" γιατι "Ειναι υπερ της Κυπριακης Κυβερνησης να δειξει μια βιτρινα τουρκοκυπριων που ερχονται απο δω, για να αποδειξει οτι μπορουμε να ζησουμε μαζι", αφηνοντας σαν υποουμενο οτι η επιτροπη θελει να πολεμησει την πολιτικη του Ντεκτας που δεν αφηνει τους τουρκοκυπριους να ζησουν μαζι μας.

Οι απαντησεις που θα πρεπει να δινονται στους σωβινιστες, και οχι μονο, θα πρεπει να ειναι οτι η καταπιεση των τ/κ δεν ειναι κατι μεμονομενο και περιστασιακο αλλα μια πολιτικη καταπιεσης μιας εθνικης μειονοτητας που ακολουθα η αρχουσα ταξη απο παλια και συνεχιζει μεχρι σημερα. Αποδειξεις υπαρχουν πολλες για οσους δεν εχουν παθει εθνικιστικη τυφλωση, σφαγες του '63-'64, Κοφινου, Τοχνη και αλλα. Ακομη, αν οι τουρκοκυπριοι του νοτου δεν καταπιεζονται, τοτε γιατι δεν εχει κατακλυστει με τουρκοκυπριους ο νοτος που ειναι "οικονομικος παραδεισος" σε συγκριση με τον βορρα, οπως συνηθιζουν να λενε οι ιδιοι οι

ελληνοκυπριοι; Γιατι οι τουρκοκυπριοι προτιμουν να μεταναστευουν παρα να ερχονται στο νοτο; Γιατι μονο 200 τουρκοκυπριοι υπαρχουν στο νοτο και οι περισσοτεροι απο αυτους εχουν κανει αιτηση για μεταναστευση σε αλλες χωρες;

Παρολα τα προβληματα και τις αδυναμιες της επιτροπης αυτη τη στιγμη μπορει να δωσει την δυνατοτητα για την δημιουργια ενος μαζικου αντισωβινιστικου κινηματος, φτανει να μην κυριαρχησουν σε αυτη ιδεες οπως αυτες που ακουστηκαν σε καποιες ραδιοφωνικες εκπομπες.

Καθε ειλικρινης υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης, καθε δημοκρατης που υποστηριζει τα ανθρωπινα και δημοκρατικα δικαιωματα με συνεπεια και οχι μονο οταν αυτο εξυπηρετει τα συμφεροντα και τις επιδιωξεις του "εθνους του" πρεπει να υποστηριξει τους τουρκοκυπριους του νοτου. Πρεπει να πλαισιωσει την επιτροπη και να την δυναμωσει.

ΚΙΚΚΟΣ

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ο ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Πριν μερικες εβδομαδες ανακοινωσε την ιδρυση του το ΕΑΚ (Εθνικο Απελευθερωτικο Κινημα) με στοχο τον "αγωνα για απελευθερωση των κατεχομενων εδαφων και την υπερασπιση του ελληνισμου στη Κυπρο". Μια οργανωση που φαινεται να ειναι γνησιος κληρονομος της ΕΟΚΑ Β'. Αρχηγος της ειναι ο Συρος Συρου πρωην υπαρχηγος της ΕΟΚΑ Β και πολλα απο τα στελεχη της προερχονται απο αυτη.

Την ανακοινωση της ιδρυσης του ΕΑΚ ακολουθησε λιγες μερες μετα η δημοσια εξαγγελια του ΠΑΚ (Παγκυπριο Αντικατοχικο Μετωπο) με παρομοιους στοχους και για να "αποτρεψει την λυση ομοσπονδιας". Ενα μετωπο απο το χωρο του μαχητικου απορριπτισμου με πρωτεργατη τον πρωην βουλευτη του ΔΗΚΟ Αντρεα Παναγιωτου.

Κοντα σε αυτες ανακοινωσε την υπαρξη της αλλη μια οργανωση στο Λονδινο, πιο ξεκαθαρα φασιστικη, που απειλει με "αυστηρη τιμωρια" οσους εχουν σχεσεις και συναλλασσονται με τουρκοκυπριους.

Δεν ειναι τυχαια αυτη τη στιγμη η εμφανιση ολων αυτων των οργανωσεων. Η κινητικοτητα στο Κυπριακο μετα τον πολεμο στο Κολπο, για χαρη της οποιας ολοκληρη η ελληνοκυπριακη ηγεσια υποστηριξε την πιο βαρβαρη επδρομη απο το τελος του δευτερου Παγκοσμιου Πολεμου, δημιουργησε ανησυχιες στους σωβινιστες μηπως και καταληξει σε καποια συμβιβαστικη συμφωνια, σε "εθνικα απαραδεχτη λυση".

Η Συναντηση Μητσοτακη - Ντεμιρελ στο Νταβος, με τον Βασιλιου απο διπλα, και το κοινο ανακοινωθεν που εβγαλαν, που μιλουσε για την αναγκη "διαλογου σε ψηλο επιπεδο αναμεσα στις δυο χωρες" με προοπτικη την υπογραφη "συμφωνου φιλιας και συνεργασιας", προκαλεσε ακομη περισσοτερους εφιαλτες στους σωβινιστες.

Εκτος απο τους γνωστους Δουντες και τους ομοιους τους, που μιλουν για "εθνικη μειοδοσια", ο Λυσσαριδης χαρακτηρισε την συναντηση στο Νταβος σαν την "πιο επικινδυνη εξελιξη απο το '74". Οι γνωστες "γυναικες επιστρεφουν" οργανωνουν στις 4 του Μαρτη ανθρωπινη αλυσιδα απο γυναικες με δαδες στην γραμμη αντιπαραταξης με συνθημα "τα συνορα μας ειναι στη Κερυνεια".

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ"

Οποιος παρασυρθει απο ολες αυτες τις σωβινιστικες υστεριες, και πιστεψει οτι πρεπει να υπαρχει κατι το φιλειρηνικο στις διαθεσεις των Μητσοτακη, Βασιλειου και σια, πεφτει πολυ εξω. Η συναντηση στο Νταβος δεν ειχε τιποτα να κανει, ουτε με φιλειρηνικες διαδικασιες οπως το παρουσιαζει η ελληνικη κυβερνηση, ουτε με "προδοσιες" και "εθνικες μειοδοσιες" οπως το παρουσιαζουν οι σωβινιστες. Δεν προκειται για καποια ειλικρινη προσπαθεια συνδιαλλαγης και επιλυσης των διαφορων αναμεσα στην ελληνικη και τουρκικη αρχουσα ταξη αλλα για μια εναγωνια προσπαθεια συνεννοησης των δυο καπιταλισμων για να λυσουν τα προβληματα τους.

Η καταρρευση των κρατικοκαπιταλιστικων καθεστωτων των Βαλκανιων και ο πολεμος στην Γιουγκοσλαβια ειναι μια εξαιρετικη ευκαιρια για τον ελληνικο καπιταλισμο για να επεχταθει στη περιοχη. Ειναι η μονη χωρα μελος της ΕΟΚ στα Βαλκανια οπου εχει την μεγαλυτερη οικονομικη, πολιτικη και στρατιωτικη δυναμη και ετσι μπορει να διεκδικει τον πρωτο ρολο.

Αυτες ομως οι επιδιωξεις του ελληνικου καπιταλισμου τον εχουν φερει σε συγκρουση με τους περισσοτερους γειτονες, Αλβανια, Βουλγαρια, ακομα και με την Ιταλια.

Αντιστοιχα προβληματα αντιμετωπιζουν και οι Τουρκοι καπιταλιστες. Οι παραδοσιακοι ανταγωνισμοι της Τουρκιας με το Ιραν και το Ιρακ εχουν επιδεινωθει. Το Κουρδικο κινημα βρισκεται σε εξαρση. Ολοκληρη σχεδον η Ανατολικη Τουρκια εχει μετατραπει σε εμπολεμη ζωνη. Οι Τουρκοφωνες δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ που ανεξαρτητοποιουνται και αποκτουν ισλαμικα κινηματα, προκαλουν περισσοτερα προβληματα παρα δυναμωνουν την Τουρκια. Εκτος απο τον κινδυνο ενος κυματος οικονομικων και πολιτικων προσφυγων, δυναμωνουν τους ισλαμιστες που αναπτυσσονται με γοργους ρυθμους στη Τουρκια.

Αυτα ακριβως τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι δυο καπιταλισμοι ειναι οι λογοι που οδηγησαν τους Μητσοτακη και Ντεμιρελ στο τραπεζι των διαπραγματευσεων. Για να βρουν ενα "καταμερισμο καθηκοντων" αναμεσα στις δυο χωρες, η Ελλαδα στα Βαλκανια, η Τουρκια στη Μεση Ανατολη, για να λιγοστεψουν τα προβληματα τους και να μπορεσουν να αξιοποιησουν τις ευκαιριες της εποχης. Μια τετοια διευθετηση θα ειχε σιγουρα και τις ευλογιες των ΗΠΑ, οι οποιες θα ηθελαν ενα αξονα Αθηνας - Αγκυρας που να αστυνομευει την "Νεα Ταξη" στη ευρυτερη περιοχη.

Σε μια περιοδο ομως γενικευμενης ασταθειας, οπου τα δεδομενα και οι ευκαιριες αλλαζουν συνεχως, κανενας καπιταλισμος δεν ειναι διατεθειμενος να δεσμευτει και να περιοριστει σε μια περιοχη. Κανενας δεν ειναι διατεθειμενος να κανει μια συμφωνια σημερα οταν σκεφτεται οτι αυριο ισως μπορει να κανει καλητερη.

Η ελληνοτουρκικη "προσεγγιση" του Νταβος ειναι μια λυκοσυμμαχια. Οχι μονο δεν εχει καμια σχεση ουτε με "ειρηνευτικες διαδικασιες" ουτε με "εθνικες προδοσιες", αλλα ακομα και αν τα βρουν αυτο θα οδηγησει στην αστυνομευση των λαων της ευρυτερης περιοχης.

Η ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΑΘΕΙΑΣ

Στη περιοδο του πολεμου στο Κολπο η κυβερνηση Βασιλιου μαζι με ολα τα πολιτικα κομματα υποστηριξαν τους "συμμαχους" και εκαναν οτι μπορουσαν για να τους βοηθησουν να νικησουν στον βρωμικο πολεμο τους. Περιμεναν να ανταμειφθουν με μια "κινητικοτα" που, δηλωναν, θα προωθουσε τη "εφαρμογη των ψηφισματων του ΟΗΕ οπως και στο Κουβεϊτ".

Τα πραγματα ομως δεν εξελισονται οπως τα περιμεναν. Το τελος του πολεμου δεν εφερε καμμια "νεα εποχη παγκοσμιας σταθεροτητας και ειρηνικης συνεργασιας". Αντιθετα, ειναι πια φανερο για ολους οτι το πραγματικο προσωπο της "Νεας Ταξης" ειναι η οικονομικη κριση, η ασταθεια και οι συγκρουσεις. Ο πολεμος στη Γιουγκοσλαβια εχει μεταφερει την αναφλεξη μεσα στην καρδια της Ευρωπης ενω η φαγωμαρα μεσα στη Κοινοπολιτεια των δημοκρατιων που μοιραζονται τα πυρηνικα της πρωην Σταλινικης αυτοκρατοριας, απειλει να τιναξει στον αερα ολοκληρη την ανθρωποτητα.

Η "κινητικοτητα" δεν μπορουσε να ειναι εξαιρεση μεσα σε αυτο το σκηνικο. Σε περιοδους ασταθειας κανενας δεν ξερει ποιοι και για ποσο θα ειναι οι συμμαχοι του, και ποιοι οι εχθροι του, ουτε ποση πραγματικα ειναι η δυναμη του και η δυναμη του αντιπαλου. Καμμια αρχουσα ταξη δεν ειναι σιγουρη μεχρι που μπορει να απλωσει το χερι της, και ποσα να αρπαξει χωρις να καει. Παρολα οσα λεγονται για την αναγκη για μια "συμφωνια το συντομοτερο δυνατο", αυτη ειναι η πιο δυσκολη εποχη για να παρει οποιαδηποτε αρχουσα ταξη γρηγορες και σημαντικες αποφασεις.

Ετσι ο Βασιλειου παρα τις "βιασυνες" του, θα ηθελε να δωσει λιγο χρονο στην οικονομικη κριση που μαστιζει τον Βορρα, ελπιζοντας οτι θα χειροτερεψει και θα επιτρεψει στην ε/κ αρχουσα ταξη να βρει συμμαχους μεσα στους τουρκοκυπριους. Ηδη η κριση εκει κατεβαζει πλαϊ στους εργατες και τους εμπορους και μαγαζατορες εναντια στην κυβερνηση. Απο την αλλη βεβαια η αρχουσα ταξη στο Βορρα απλωνει διπλωματικα πλοκαμια στις μουσουλμανικες δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ και εξασφαλιζει οικονομικη συνεργασια με Ασιατικες χωρες. Τα διλληματα και οι πονοκεφαλοι της αβεβαιοτητας βασανιζουν και τις δυο πλευρες. Η "κινητικοτητα" περνα απο ολων των ειδων τα σκαμπανεβασματα, ενω η πειστικοτητα της πεφτει κατακορυφα.

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΩ

Αυτο εχει δωσει την ευκαιρια στα διαφορα φασιστικα και σωβινιστικα φαντασματα να βγουν ξανα στην επιφανεια.

Ο μαχητικος "λαϊκος" απορριπτισμος ομως βρισκει ζεστασια αυτη την εποχη και απο τους πρωην ενδοτικους αντιπαλους του. Ο ΔΗΣΥ κανει απορριπτικα ανοιγματα στο ΔΗΚΟ με την προοπτικη των προεδρικων εκλογων, και φερνει "Μακεδονολογους", τον Παπαθεμελη και τον Μαρτη, να παραπονεθουν γιατι δεν ετοιμαζεται για πολεμο ο ελληνισμος. Ο Βασιλειου το παιζει αρκετα σκληρος ωστε να κανει επισκεψη αστραπη ο Μητσοτακης για να "λυσει την παρεξηγηση" για το συμφωνο φιλιας με την Τουρκια. Και τελος το ΑΚΕΛ συμφωνει με ολους αυτους οτι για τα παντα φταιει η αδιαλλαξια της Τουρκιας, "εμεις" δεν μπορουμε να κανουμε αλλες "υποχωρησεις".

Ολα αυτα ειναι φυσιολογικα σαν πιεσεις μεσα στο παζαρι της κινητικοτητας της ασταθειας. Ταυτοχρονα ομως, εχουν και στοχο ενα εργατικο κινημα που δεν δειχνει να πειθεται για την αναγκη να σφιξει το ζωναρι και κινητοποιηται.

Πολλοι κλαδοι εχουν ηδη προχωρησει σε απεργιες. Δασκαλοι, Κυπριακες Αερογραμμες, Μετερεωλογοι, εργαζομενοι στην ΑΗΚ. Στα προθυρα κινητοποιησης βρισκονται οι οικοδομοι, οι βαλιτσοποιοι, οι κυβερνητικοι εργατες και αλλοι.

Η αναγκη "εθνικης ενοτητας" για χαρη της "εθνικης οικονομιας" και του Κυπριακου ειναι για δεκαετιες το κυριοτερο οπλο με το οποιο η αρχουσα ταξη χτυπαει την εργατικη ταξη. Τα σημερινα προβληματα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου και η προσπαθεια των αστων να τα λυσουν σε βαρος της εργατικης ταξης σπρωχνουν καποιους εργαζομενους να δουν οτι η τσεπη τους και η "εθνικη οικονομια" ισως να μην συγκοινωνουν και τοσο.

Η διαθεση των εργαζομενων για αντισταση εχει φανει οτι υπαρχει. Για να μην παει χαμενη, χρειαζεται και μια πολιτικη απαντηση στον σωβινισμο, ανεπισημο και επισημο. Οι αγωνιστες εργαζομενοι στους χωρους δουλειας που παλευουν εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης, πρεπει να δωσουν και την μαχη εναντια στον σωβινισμο. Να εξηγησουν πως η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη δεν ηταν ουτε ειναι καλητερη απο τους αντιπαλους της. Οτι καθε θυσια που κανουμε για χαρη της δεν εξυπηρετει ουτε την ειρηνη ουτε το δικαιο, αλλα τα επιθετικα της σχεδια.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΑΒΟΥΝ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΙΕΣ

Μεσα στο κλιμα εξαρσης του εθνικισμου οι "Γυναικες Επιστρεφουν" δεν μπορουσαν να μεινουν πισω. Οργανωνουν στις 4 του Μαρτη κινητοποιηση με τιτλο "Οι Γυναικες Αναβουν Την Ελπιδα". Τετοιες κινητοποιησεις ομως το μονο που μπορουν να αναψουν ειναι τον σωβινισμο. Στελνουν ενα μυνημα στους εργαζομενους στην αλλη πλευρα, για τον τροπο που οι ελληνοκυπριοι καταλαβαινουν την δημοκρατια. Ειναι η δημοκρατια του "θελετε δεν θελετε, θα ζησετε μαζι μας". Συντηρουν και δυναμωνουν μεσα στους ελληνοκυπριους εργαζομενους τον μυθο οτι η ελληνοκυπριακη πλευρα μεσα στην βρωμικη ιστορια του Κυπριακου ειναι ενα "αθωο θυμα". Οτι ο μονος φταιχτης ειναι ο Τουρκικος στρατος. Οτι το μονο προβλημα ειναι τα συρματοπλεγματα που αυτος εστησε.

Αυτο ειναι το πραγματικο περιεχομενο τετοιων κινητοποιησεων, παρα τις προσπαθειες να συγκινησουν με δηθεν "φιλειρηνικες" εικονες και το γεγονος οτι ειναι μια γυναικεια κινητοποιηση.

Αυτη δεν ειναι μια ανεξαρτητη κινητοποιηση των γυναικων εναντια στην γυναικεια καταπιεση. Την υποστηριζει η κυβερνηση, που ανοιγει τις πορτες των σχολειων και προτρεπει τις μαθητριες να πανε. Την υποστηριζουν οι εργοδοτες, που αυτη την φορα δεν εχουν κανενα προβλημα να αφησουν τις εργατριες να πανε. Την υποστηριζει η εκκλησια, ο "μεγαλος φιλος" των γυναικων, που σε καθε αλλο τομεα ειναι υπερ της καταπιεσης τους.

Ειναι μια εθνικιστικη εκδηλωση που την υποστηριζει συσσωμη η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη. Μια αρχουσα ταξη που αν δεν ειναι χειροτερη, δεν ειναι ομως και καθολου καλυτερη απο τους αντιπαλους της, την τουρκοκυπριακη και τουρκικη αρχουσα ταξη. Μια αρχουσα ταξη που εχει βαψει τα χερια της στο αιμα αθωων τουρκοκυπριων το '63, το '64 με '67, ακομα και το '74. Που ειναι εξισου υπευθυνοι με τον Ντενκτας για ολη την δυσπιστια που οι απλοι τουρκοκυπριοι νοιωθουν απεναντι στους ελληνοκυπριους. Ειναι η ιδια αρχουσα ταξη που καταπιεζει τα δημοκρατικα δικαιωματα των λιγων τουρκοκυπριων που ζουν στον Νοτο.

Καμμια γυναικα της εργατικης ταξης, καμμια δημοκρατισσα, δεν εχει τιποτα να κερδισει περνοντας μερος σε αυτη την εκδηλωση.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

"Ανησυχια και θλιψη προκαλεσε ο θανατος του Νικου, του πρωτου θυματος του "λευκου θανατου" στη Κυπρο" εγραφε ο Φιλελευθερος στις 21 του Φεβραρη. Κανενας ομως δεν τολμησε να παει περα τα ευχολογια και να ψαξει ποιος ειναι ο πραγματικος δολοφονος του Νικου.

"Στο καθεστως της ατομικης ιδιοκτησιας καθενας σκεφτεται πως να δημιουργησει μια καινουργια αναγκη σ'ενα αλλο ατομο, ωστε να το ωθησει σε μια νεα θυσια, να το εγκλωβισει σε μια νεα εξαρτηση...", ελεγε ο Μαρξ το 1844. Μεσα σε μια κοινωνια που καλλιεργει την ιδεολογια της εξατομικοποιησης, η ελλειψη συλλογικων λυσεων, η αθλιοτητα της καπιταλιστικης κοινωνιας, ο ανταγωνισμος για τον τιτλο του "καλυτερου" στο σχολειο, το κολλεγιο, το πανεπιστημειο, το χωρο δουλειας, οδηγουν και θα συνεχιζουν να οδηγουν ολο και πιο πολλους νεους στο κοσμο των ναρκωτικων, της ευκολης λυσης για να ξεφυγουν απο τη πραγματικοτητα. Αυτη η πραγματικοτητα, η εξαθλιωση της καπιταλιστικης κοινωνιας ειναι ο υπευθυνος για τα ναρκωτικα. Αυτη την πραγματικοτητα ειναι που ολοι θελουν να κρυψουν αντιμετωπιζοντας τους χρηστες σαν "αλητες" και "κοινωνικα απροσαρμοστους" και τους κλεινουν στα ψυχιατρια και τις φυλακες.

Η αντιμετωπιση των ναρκωτικων με την καταστολη και τις διωξεις που ακολουθουν εδω και αρκετα χρονια τα αστικα κρατη των περισσοτερων χωρων το μονο που καταφερε μεχρι τωρα ηταν να αυξησει τον αριθμο των εξαρτημενων απ'αυτα, να αυξησει τον αριθμο των θανατων των χρηστων λογω νοθειας των ουσιων και των ασθενειων που προκαλουνται εξαιτιας των αθλιων συνθηκων ληψης που επιβαλλει το καθεστως παρανομιας τους.

Την ιδια μεθοδο ακολουθα και το κρατος εδω που το μονο που κανει ειναι να δυναμωνει τους διωχτικους μηχανισμους και κατι προπαγανδιστικες καμπανιες σαν αυτες του Λιλληκα που δεν εχουν κανενα αποτελεσμα. Ουτε καν ενα κεντρο αποτοξινωσης δεν υπαρχει. Πρεπει αμεσα να δημιουργηθει ενα τετοιο κεντρο που να μην εχει καμια σχεση με τις διωχτικες αρχες και να αποποινηκοποιηθει η χρηση ολων των ναρκωτικων ουσιων. Ετσι θα κτυπηθει η μαυρη αγορα και οι χρηστες θα απαλλαγουν απο το καθεστως παρανομιας και θα περιοριστουν οι κινδυνοι απο υπερβολικη ή νοθευμενη δοση και μεταδοτικες ασθενειες.

Αυτα βεβαια δεν ειναι παρα καποια προσωρινα μετρα που μπορουν να ανακουφισουν ή να περιορισουν το προβλημα των ναρκωτικων. Η μονη πραγματικη λυση ειναι η συλλογικη αντισταση και η οργανωμενη παλη για την ανατροπη της κοινωνιας που παραγει την καταπιεση, την μειζερια και την εξαθλιωση και σπρωχνει τους νεους στην εξατομικοποιηση την απομονωση και τις προσωπικες λυσεις.

Μ. Ρ.

CYPRUS COLLEGE

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

Πριν μερικες εβδομαδες η διευθυνση του Cyprus College προκηρυξε εκλογες, μετα απο την παραιτηση των περισσοτερων μελων της φοιτητικης ενωσης, χωρις να προηγηθει καποια αποφαση Γενικης Συνελευσης και χωρις καν να ξερουν το γιατι οι φοιτητες .

Η διευθυνση εδω και χρονια χρησιμοποιωντας σαν δικαιολογια το "τετοια ειναι η πολιτικη του κολλεγιου" αναμειγνυεται στη λειτουργια της φοιτητικης ενωσης επιβαλλοντας αντιδημοκρατικες διαδικασιες και φυμωνοντας την ελευθερη εκφραση των φοιτητων. Καθε ανακοινωση πρεπει να λογοκρινεται, διαφορετικα οι φοιτητες απειλουνται με πειθαρχικο. Καταφερε ετσι να επιβαλει ενα διευθυντικο συνδικαλισμο, που δεν ειχε καμια σχεση με τα πραγματικα προβληματα των φοιτητων.

Μεσα σε μια περιοδο που τα προβληματα των φοιτητων εχουν γινει πολυ χειροτερα, τα πτυχεια δεν αναγνωριζονται απο την κυβερνηση, η διευθυνση αυξανει οποτε θελει και οσο θελει τα διδακτρα, τα βιβλια ειναι πανακριβα, ο φορτος εργασιας αυξανεται συνεχως, η τελευταια αυτη επεμβαση της διευθυνσης στη φοιτητικη ενωση προκαλεσε την αγανακτιση των φοιτητων που αρχισαν να κινητοποιουνται.

Δημιουργηθηκε μια πρωτοβουλιας που αρχισε να μαζευει υπογραφες κατω απο ενα κειμενο που απαιτουσε την αναβολη των εκλογων και την συγκληση Γ.Σ που θα αποφασιζε την αλλαγη του και ρατσιστικου καταστατικου που ειχε επιβαλει η διευθηνση στην φοιτητικη ενωση. Η διευθυνση αρχικα αντιμετωπισε με απειλες και τρομοκρατια την πρωτοβουλια αυτη αλλα κατω απο την πιεση της υποστηριξης που αυτη εβρισκε απο τη βαση των φοιτητων αναγκαστηκε να

αναβαλει τις εκλογες και να καλεσει Γενικη Συνελευση για να αποφασισει καταστατικες αλλαγες και νεες εκλογες.

Παρ'ολες τις συνεχεις παρεμβασεις της διευθυνσης κατα την διαρκεια της Γ.Σ, παρολες τις απειλες και την τρομοκρατια που εριξε και παρ'ολες τις προσπαθειες της να διασπασει τους φοιτητες, στρεφοντας τους ξενους εναντιον των ελληνοκυπριων φοιτητων, η Γ.Σ. ειχε μια σημαντικη συμμετοχη, μεγαλητερη απο αλλες χρονιες. Αποφασισε την δημιουργια ενος νεου καταστατικου που θα κατοχυρωνει τα δικαιωματα ολων των φοιτητων για πραγματικο φοιτητικο συνδικαλισμο ανεξαρτητο απο τις επεμβασεις της διευθυνσης, που να καταργει ολες τις αρνητικες διακρησεις σε βαρος των ξενων φοιτητων. Εκλεχτηκε μια επιτροπη για να επεξεργαστει ενα τετοιο καταστατικο και να το παρουσιασει σε νεα Γ.Σ. των φοιτητων.

Οσο μικρο, οσο δειλο και απειρο και οσα προβληματα και να ειχε αυτο το ξεκινημα των φοιτητικων κινητοποιησεων στο Cyprus College ηταν πολυ συμαντικο γιατι εδειξε στους ιδιους τους φοιτητες οτι οταν κινητοποιουνται οι ιδιοι μπορουν να εχουν αποτελεσματα. Εδειξε ετσι οτι οτι μονο η δικη τους δραση και κινητοποιηση μπορει να λυσει τα προβληματα τους. Αυτη η μικρη αρχη ηταν ενα σημαντικο βημα για τη δημιουργια ενος δυνατου προοδευτικου φοιτητικου κινηματος μεσα στο Cyprus College.

Μαρια Ρωσσιδου

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΙ

η πολυφωνια του κεφαλαιου

Πριν λιγες μερες εκλεισε το "ραδιοσουπερ" ενας απο τους πρωτους ιδιωτικους σταθμους που δημιουργηθηκαν μετα πουεπιτραπηκε η "ελευθερη" ιδρυση ραδιοσταθμων. Αυτο θεωρηθηκε απο πολυ κοσμο σαν πληγμακατα της "ελευθερης" ραδιοφωνιας. Οι περισσοτεροι τα εβαλαν με το ΡΙΚ το οποιο με τιςεπιδοτησεις που περνει σαν κρατικος ραδιοσταθμος ειναι σε καλυτερη μοιρα απο τουςιδιωτικους και οτι αυτο οδηγα στην κρατικη μονοφωνια αφαιροντας ετσι τον "ελευθερο" λογο απο αλλους που θα ηθελαν να πουν κατι διαφορετικο.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Αυτο ειναι μια απατη, γιατι δεν προκειται καθολου για ελευθερη ραδιοφωνια, αλλα για ιδιωτικη ραδιοφωνια. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι το ΡΙΚ προβαλλει την επισημη πολιτικη και την ιδεολογια της αρχουσας ταξης αλλα και οι ιδιοτικοι ραδιοσταθμοι δεν ειναι καθολου καλητεροι. Προκειται για καθαρα ιδιωτικες επιχηρησεις, που οι μεγαλοεκδοτες και αλλοι επιχειρηματιες που τους ελεγχουν εχουν σαν σκοπο να κερδισουν οικονομικα και να αποκτησουν πολιτικη δυναμη.

Δεν εχουν τιποτε διαφορετικο οι Λανιτης, Σιακολας, Χατζηκωστης και αρχιεπισκοπος να πουν απο το ΡΙΚ. Σιγουρα θα ηταν πολυ δυσκολο ολοι αυτοι οι συντηριτικοι τυποι να μας πεισουν οτι δινουν την μαχη εναντια στην κρατικη μονοφωνια και την λογοκρισια, κι οτι επιδιωκουν τη δημοκρατια και τη πολυφωνια μεσα απο την αναπτυξη των ιδιωτικων ραδιοσταθμων και τηλεοπτικων καναλιων. Τα ονοματα τους και μονο ειναι αρκετα για κανουν τον καθενα μας καχυποπτο.

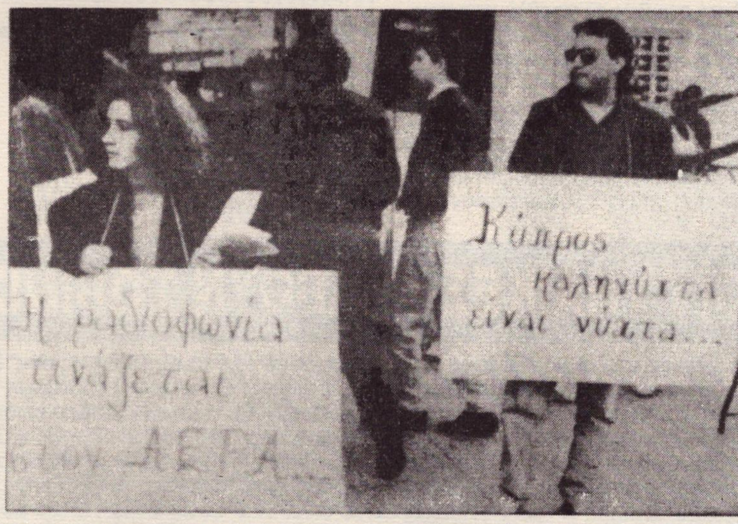

Οι εργαζομενοι στο Σουπερ οταν απεργουσαν εναντια στην ελευθερια του Λανιτη να τους απολυει

Η ολη παρουσια και λειτουργια των ιδιωτικων ραδισταθμων μεχρι σημερα εδειξε οτι λειτουργουν συμπληρωματικα προς το κρατος με αποτελεσμα την καλυτερη αποδοση των μηχανισμων της προπαγανδας του κεφαλαιου. Αρκει να θυμιθει καποιος το ιδιωτικο καναλι ΣΝΝ τον καιρο του πολεμου στον κολπο. Η προπαγανδα υπερ του Μπους ηταν το κατι αλλο. Αλλα και εδω οι διαφοροι "ελευθεροι" ραδιοσταθμοι δεν κρατησαν τοτε καμια καλητερη σταση, ενω σε ολες τις κινητοποιησεις των εργαζομενων υποστηριζουν την κυβερνητικη και εργοδοτικη πλευρα.

Ο Λανιτης εκανε μια επενδυση, πιστευοντας οτι θα καταφερει να κτισει μια επικερδη επιχειρηση. Οταν δεν εβγαζε τα κερδη που ηθελε τον εκλεισε. Οπως και υπολιποι καπιταλιστες ο Λανιτης εχει τα προνομια του στη καπιταλιστικη κοινωνια που ζουμε, και προσπαθει να τα προεκτεινει οπου μπορει. Ετσι και αυτος μαζι με τους αλλους ιδιοκτητες των ραδιοσταθμων ζητουν ιδιαιτερα προνομοια και ειδικη μεταχηρηση απο το κρατος. Αν δεν πηγαν τοσο καλα οι δουλιες του Λανιτη αυτο δεν μας στεναχωρει καθολου αντιθετα μας στεναχωρει το οτι οι εργαζομενοι σ'αυτον εμειναν ανεργοι και δεν μπορεσαν να παρουν το σταθμο στα χερια τους και να τον δουλεψουν οι ιδιοι. Δεκτηκαν τις απολυσεις σαν πληγμα για την "ελευθερη ραδιοφωνια" ενω στη πραγματικοτητα ηταν πληγμα για τους ιδιους.

Ειναι λαθος να συγχιζει κανεις την συγκρουση της κρατικης με την ιδιωτικη ραδιοφωνια σαν μια μαχη για "τη δημοκρατικη ενημερωση του πολιτη". Ουτε να παρασυρεται απο το γεγονος οτι επειδη βαζουν περισσοτερο Νταλαρα ή Αλεξιου παρα Καρβελα, σημαινει οτι υπαρχει ποιοτικη ραδιοφωνια. Ολα αυτα ειναι σταχτη στα ματια για να ελκυουν ολο και περισσοτερο κοσμο για να τους ακουει. Πλαι στον Νταλαρα σερβιρονται τα διαφορα σωβινιστικα του Λ. Μαυρου.

Οι κυριαρχες ιδεες ειναι οι ιδεες της κυριαρχης ταξης. Κι αυτες τις ιδεες ειναι που εξυπηρετουν οι διαφοροι ιδιωτικοι ραδιοσταθμοι, που δυστυχως τους ακολουθει κι μεγαλη πλειοψηφια των δημοσιγραφων. Οι παπαρολογιες περι πλουραλισμου και πολυφωνιας δεν πρεπει να πειθουν κανενα.

Αλκης Κοκκινος

ΑΛΓΕΡΙΑ

ΕΝΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ

Μετα 30 χρονια διακυβερνησης της Αλγεριας, το Μετωπο Εθνικης Απελευθερωσης (FLN), κατω απο την πιεση της αντιδρασης του κοσμου στην μιζερια και την εξαθλιωση, αποφασισε στις 26 του περασμενου Δεκεμβρη να προχωρησει σε πολυκομματικες εκλογες.

Ο πρωτος γυρος των εκλογων εμελλε να ειναι και ο τελευταιος. Το κυβερνων κομμα πηρε μονο 15 εδρες απο τις 231, ενω ο μεγαλος νικητης των εκλογων ηταν το Ισλαμικο Μετωπο Σωτηριας (FIS), που εξασφαλισε 188 εδρες απο τον πρωτο γυρο, και ειχε σιγουρες στον δευτερο γυρο τις 28 εδρες που χρειαζονταν για να γινει κυβερνηση πλειοψηφιας.

Την επομενη των εκλογων ο προεδρος Τσιαντλι παραιτηθηκε και τα τανκς κατεβηκαν στους δρομους για να αποκαταστησουν την "συνταγματικη ταξη" βαζοντας εκτος νομου το Ισλαμικο μετωπο και επιβαλλοντας στρατιωτικο νομο. Απο τοτε, η κυβερνηση επιβαλλει την κυριαρχια της χρησιμοποιωντας ολο και περισσοτερο την βια των τανκς πανω στις φτωχες μαζες των οπαδων του Ισλαμικου Μετωπου,

Οι δυτικοι ηγετες "οπαδοι της δημοκρατιας" βρεθηκαν μετα το πραξικοπημα μπροστα στο διλημμα: προηγειται η δημοκρατια ή τα πολιτικα συμφεροντα; Μα ασφαλως τα πολιτικα συμφεροντα. Ο γαλλος προεδρος σοσιαλιστης Μιττεραν δηλωσε οτι "Μερικες χωρες δεν ειναι ετοιμες για δημοκρατια" ενω ο Λευκος Οικος δηλωνε οτι με την παραιτηση του προεδρου Τσιαντλι ο στρατος επενεβηκε για να αποκαταστησει την συνταγματικη ταξη.

Αυτο που φοβουνται στην Δυση αλλα και σε αραβικες χωρες οπως η Τυνησια, το Μαροκκο και η Σ. Αραβια, ειναι οτι μια νικη των ισλαμιστων στην Αλγερια θα ενθαρρυνε την εξεγερση των ισλαμιστων στις αλλες αραβικες και μουσουλμανικες χωρες αλλα και στην ιδια την Δυση.

Στις χωρες της Δυσης περισσοτερα απο 8 εκατομυρια Μουσουλμανοι (στην Γαλλια και Αγγλια ζουν 6 εκατομυρια) ζουν κατω απο το οριο της φτωχειας και οι περισσοτεροι δεν εχουν δουλεια και στεγη. Τα νεοναζιστικα κινηματα που δυναμωνουν στις δυτικες χωρες στοχευουν κυρια τους αραβες εργαζομενους που εχουν το "θρασος" να οργανωνονται για να αντιδρασουν στην καθημερινη τους μιζερια. Η προπαγανδα του ισλαμισμου θα μπορουσε να τους πεισει οτι προσφερει διεξοδο απο τις σημερινη απανθρωπη κατασταση τους.

Στην νοτια Κυπρο το πραξικοπημα αντιμετωπιστηκε με την αναλογη υποκρισια απο τους διαφορους θερμους οπαδους της "δημοκρατιας" και των "ανθρωπινων δικαιωματων". Τα γεγονοτα αποδιδονται στην "ταση για φανατισμο" που εχουν οι "καθυστερημενοι" λαοι της περιοχης και οι μουσουλμανοι γενικοτερα, και δειχνουν "κατανοηση" στα τανκς.

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ Ή ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ;

Η αποχη στις εκλογες εφτασε το 50%, δειχνοντας την δυσαρεσκεια με το κομμα που κυβερνα την χωρα απο το 1962. Η νικη του Ισλαμικου Μετωπου δεν στηριχθηκε στον θρησκευτικο φανατισμο αλλα στην δυσαρεσκεια με την οικονομικη και κοινωνικη πολιτικη του FLN.

Ο αγωνας του FLN απο την δεκαετια του 50 εναντια στους γαλλους αποικιοκρατες καταληξε στην ανεξαρτησια της Αλγεριας και την κατακτηση της εξουσιας απο το FLN.

Οπως σε τοσες αλλες περιπτωσεις νεοανεξαρτητων κρατων με αντιιμπεριαλιστικα εθνικιστικα καθεστωτα, οι μικροαστοι της ηγεσιας του FLN προσπαθησαν να χτισουν την "νεα Αλγερια" με οικονομικο αξονα το κρατος. Το καθεστως, παρολο που ηταν το αποτελεσμα ενος μαζικου λαϊκου αγωνα, δεν ειχε οποιαδηποτε σχεση με εργατικη εξουσια και εργατικη δημοκρατια. Αυτοχαρακτηριστικε ομως "σοσιαλιστικο" επειδη οι ηγετες του ελπιζαν να πετυχουν την αναπτυξη της χωρας με εναν κρατικο καπιταλισμο, αναλογο με αυτο των χωρων της ανατολικης ευρωπης και της ΕΣΣΔ.

Η οικονομια επρεπε να λειτουργησει με επιτυχια μεσα στην παγκοσμια αγορα. Η οικονομικη αναπτυξη στηριχθηκε στις εξαγωγες πετρελαιου και γκαζιου, που για 20 χρονια εδιναν το 97% του εισοδηματος της χωρας.

Ομως την επιτυχια ακολουθησε και σε αυτη την περιπτωση η κριση. Οι **"σοσιαλιστικοι" κρατικοι καπιταλισμοι δεν ειναι λιγοτερο ευαισθητοι στην αναρχια της παγκοσμιας αγορας απο οτι οι καπιταλισμοι της Δυσης.** Η πτωση στην ζητηση πετρελαιου απο το 1980 και η ασταθεια της τιμης του δολλαριου εριξαν την τιμη του πετρελαιου και μειωσαν δραματικα τα εισοδηματα της χωρας.

Ετσι η κυβερνηση μειωσε δραματικα τις εισαγωγες τροφιμων και παγοποιησε τις επενδυσεις σε ζωτικους τομεις οπως η γεωργια και η στεγαση. Το βιωτικο επιπεδο των εργαζομενων μειωθηκε δραματικα, με χιλιαδες ανεργους και αστεγους.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΣΤΗΝ ΠΕΡΕΣΤΡΟΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗΝ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ"

Η αρχουσα ταξη της Αλγεριας ανακαλυψε και αυτη την περεστροϊκα αρκετα χρονια πριν τον Γκορμπατσωφ, αλλα στην Αλγερια την ονομασαν Ινφιτα (ανοιγμα). Για να αντιμετωπισει την οικονομικη κριση ανακοινωσε το 1980 ενα τετραχρονο μεταρρυθμιστικο προγραμμα με αναπτυξη του ιδιωτικου τομεα, απολυσεις και κλεισματα κρατικων επιχειρησεων, ανοιγματα προς την Δυση και δανεια απο διεθνεις οργανισμους. Αποτελεσμα, η τελεια χρεωκοπια της Αλγεριας. Το 1983 το εξωτερικο χρεος εφτασε τα 15 δισ. δολλαρια, ενω σημερα ξεπερνα το 25 δισεκατομυρια.

Οπως στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, ετσι και στην Αλγερια η αναδιαρθρωση της οικονομιας επληξε τα 2,5 εκατομυρια της εργατικης ταξης που το βιωτικο της επιπεδο αρχισε να πεφτει κατω απο τα ορια της φτωχειας. Το δηναριο υποτιμηθηκε κατα 94% τα τελευταια δυο χρονια, το κατωτατο οριο μισθου ηταν 2500 διναρια ή περιπου 30 λιρες το μηνα, η ανεργια ειχε φτασει το 25%.

Το 1988 η κυβερνηση ελευθερωνει τις τιμες βασικων αγαθων. Ακολουθουν μια σειρα απο εργατικες κινητοποιησεις, λεηλασιες καταστηματων και εμπρησμοι δημοσιων κτιριων. Το κρατος απαντησε ακομα μια φορα με τα τανκς, σκοτωνοντας χιλιαδες.

Για να αντιμετωπισει την εξελιξη της κρισης, το κυβερνων κομμα υποσχεθηκε ελευθερες εκλογες και επετρεψε την λειτουργια αλλων κομματων, κανοντας συγχρονως ενα εκλογικο νομο κομμενο και ραμενο στα μετρα του. Αυτος ο νομος πυροδοτησε νεα κριση, και με την προτροπη κυρια του Ισλαμικου Μετωπου τον περασμενο Ιουνη εγιναν νεες βιαιες διαδηλωσεις που αντιμετωπισθηκαν παλι με τα τανκς.

Η απομονωση του FLN απο τις λαϊκες μαζες φανηκε με την νικη του Ισλαμικου Μετωπου στις δημοτικες εκλογες του Ιουνη '90.

ΙΣΛΑΜΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Το Ισλαμικο Μετωπο Σωτηριας ειναι σιγουρα ενα αντιδημοκρατικο και αντιδραστικο κομμα. Η μια πτερυγα του, η Djezava, υποστηριζει την οικονομια της αγορας. Η αλλη πτερυγα, η Salafiya, υποστηριζει την επιβολη της Saria, του ισλαμικου νομου και υποσχεται για παραδειγμα οτι το προβλημα της ανεργιας θα λυθει αν αφαιρεθει το δικαιωμα της γυναικας στην δουλεια!

Ομως ολοι αυτοι που καταπιεζουν το Ισλαμικο Μετωπο ειναι οι πραγματικοι υπευθυνοι για την υπαρξη του.

Τα τανκς τα στελνει ενα καθεστως που εχει μεγαλο μερος της ευθυνης για την αναπτυξη του θρησκευτικου φανατισμου. Για να εκμεταλλευεται πιο ανετα την εργατικη ταξη το FLN επρεπε να κρυψει την ταξικη διαιρεση της κοινωνιας, και να βρει κατι που να ενωνει "ολο τον λαο". Για αυτο το FLN απο νωρις στηριξε τον ισλαμισμο, που τον ανακηρυξε σε επισημη θρησκεια του κρατους το 1976.

Ο σταλινισμος, αυτος ο "μεγαλος προστατης" των εθνικοαπελευθερωτικων κινηματων, εχει και αυτος την ευθυνη του. Το αλγερινο εθνικοαπελευθερωτικο κινημα ειχε την αριστερη του πτερυγα, το Αστερι της Βορειας Αφρικης - το ΕΝΑ, που ηταν στενα δεμενο με το γαλλικο Κομμουνιστικο Κομμα. Το 1937 το Λαϊκο Μετωπο που πηρε την εξουσια στην Γαλλια, με κομμουνιστικη στηριξη, εβγαλε εκτος νομου το ΕΝΑ. Αυτο εσπρωξε τους ηγετες του κινηματος για την ανεξαρτησια να στραφουν στην εθνικιστικη και θρησκευτικη ιδεολογια της αλγερινης μικροαστικης και αστικης ταξης.

Τελος ο Δυτικος κοσμος πρωτα με την αποικιοκρατια και μετα με τις ιμπεριαλιστικες επεμβασεις στην περιοχη εχει ευθυνη για το οικονομικο δραμα που σπρωχνει τις λαϊκες μαζες να αναζητησουν την "καρδια ενος ακαρδου κοσμου", οπως την χαρακτηριζε ο Μαρξ, στην θρησκεια.

Το Ισλαμικο Μετωπο δεν εκφραζει τοσο τον θρησκευτικο φανατισμο οσο την συγχισμενη διαθεση για αντισταση στο καθεστως και εξεγερση των φτωχων μαζων. Ηταν το μονο κομμα που καλεσε σε μαζικη μαχητικη αντισταση στο καθεστως σε μια σειρα περιπτωσεις. Η ελλειψη μιας δυνατης επαναστατικης αριστερας επετρεψε το δυναμωμα του.

Η αριστερα, χωρις να δωσει καμμια υποστηριξη στην αντιδραστικη πολιτικη του Ισλαμικου Μετωπου, πρεπει να το υποστηριξει ανεπιφυλακτα απεναντι στις επιθεσεις απο το καθεστως. Στην Αλγερια, πρεπει να παλεψει εναντια στα τανκς πλαϊ στις μαζες που υποστηριζουν το Ισλαμικο Μετωπο, υποστηριζοντας συγχρονως τα δημοκρατικα δικαιωματα και τα δικαιωματα των γυναικων που το Μετωπο θελει να καταργησει.

Ε. Χ.

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Πριν απο ενα χρονο ο προεδρος των ΗΠΑ μιλουσε για την νεα παγκοσμια ταξη που θα ακολουθουσε την νικη των συμμαχων πανω στο νεο "Χιτλερ", οπως τον αποκαλεσε, Σανταμ.

Μετα τον πολεμο και την πρωτη ευφορια εγινε καθαρο, ακομα και στους πιο φανατικους οπαδους αυτης της νεας ταξης, οτι ειχαν στα χερια τους μια νεα "αταξια".

Νεα Ταξη

Η ιμπεριαλιστικη "ειρηνη" δεν εφερε ουτε ιχνος δημοκρατιας στη Μεση Ανατολη.

Στο Κουβεϊτ εχει επανεγκατασταθει ο εμιρης το αντιδραστικο καθεστως του οποιου ξεσπασε σε ενα οργιο απο εκτελεσεις και βασανιστηρια εναντια στους Παλαιστινιους του Κουβεϊτ. Το φεουδαρχικο καθεστως του Αλ Σαμπαχ εδιωξε γυρω στις 650,000 μονιμους κατοικους. Απ'αυτους οι 400,000 ειναι Παλαιστινιοι. Οπως εγραφε στις 15 Νιοβρη του 1991, ο ανταποκριτης της Cyprus Weekly, πολλοι Παλαιστινιοι θεωρουν οτι αυτος ο "νεος και κτηνωδης εκτοπισμος, συγκρινεται μονο με την εκδιωξη τους απο την Παλαιστινη πριν τεσσερεις δεκαετιες".

Οι Κουρδοι εξακολουθουν να ειναι ενας λαος χωρις κρατος. Μπροστα στον κινδυνο για μια πραγματικα λαϊκη εξεγερση απο τους Σιιτες του ν.Ιρακ και τους Κουρδους στο β.Ιρακ, οι Αμερικανοι ελυσαν τα χερια του Σανταμ Χουσεϊν για να επιτεθει εναντια στους Κουρδους και τους Σιιτες. Ετσι με τις ευλογιες τους, ο Σανταμ επανακτουσε το ελεγχο, του ερειπωμενου απο τους βομβαρδισμους τους, Ιρακ. Ειναι ο μονος που μπορει να εγγυηθει στους ιμπεριαλιστες την νεα βαρβαρη "ταξη" τους.

Η Παλαιστινιακη Ιντιφατα αδυνατιζει καθως κερδιζουν εδαφος αναμεσα στους Παλαιστινιους οι ψευδαισθησεις οτι μπορει να βρεθει η λυση του Παλαιστινιακου μεσα απο μια διαπραγματευση με τους σιωνιστες κατω απο την εποπτεια των ιμπεριαλιστων, κατι το πολυ απιθανο.

Η κριση τους

Σημερα τα αφεντικα σε ολο τον κοσμο βρισκονται μεσα σε μια παγκοσμια οικονομικη κριση που δεν φαινεται να εχει τελος.

Η οικονομικη κριση ηταν ενας απο τους λογους που οδηγησαν στη σφαγη του Κολπου, αλλα ο πολεμος δεν ελυσε κανενα απο τα προβληματα τους. Και η "νεα ταξη" τους αποδεικνυεται ενα ψεμα.

Στις ΗΠΑ μεγαλες εταιριες οπως η AT&T και η IBM ανακοινωσαν μαζικες απολυσεις, η General Motors προγραματιζει το κλεισιμο 21 επιχειρησεων και την απολυση 74,000 εργατων. Η αεροπορικη εταιρεια TWA εχει κηρυξει πτωχευση. Η σημερινη κριση συγκρινεται μονο με εκεινη του 1930 κι εχει επεκταθει και στην Ιαπωνια και στην Γερμανια.

Πριν ενα χρονο, οι ιμπεριαλιστικες δυναμεις σφαζοντας εκατονταδες χιλιαδες στο Ιρακ υποσχονταν μια νεα περιοδο διεθνους σταθεροτητας και ειρηνης. Ομως την βαρβαροτητα του πολεμου στον Κολπο ακολουθει η φρικη του εμφυλιου στην Γιουγκοσλαβια, ενω οι κινδυνοι συγκρουσεων στην πυρηνικη πρωην ΕΣΣΔ κανουν ολους να ανατριχιαζουν.

Εργατικοι αγωνες

Ταυτοχρονα ομως με ολα αυτα ξεσπουν εργατικοι αγωνες σε μια σειρα χωρες. Στην πρωην ΕΣΣΔ οι ανθρακωρυχοι γονατισαν τον Γκορπατσιωφ, στην Αλβανια μια γενικη απεργια εριξε την κυβερνηση, δεκα εκατομυρια ιταλοι εργατες απεργησαν εναντια στις ιδιωτικοποιησεις, στην Ολλανδια οι συντεχνιες οργανωσαν την μεγαλητερη διαδηλωση στην ιστορια της.

Στην Ελλαδα, τα πολεμοχαρη σχεδια του Μητσοτακη, οι προσπαθειες του να βαλει την εργατικη ταξη να πληρωσει το κοστος των φιλοδοξιων της ελληνικης αστικης ταξης στα Βαλκανια, τους εξοπλισμους, βρισκουν την μαχητικη αντισταση της εργατικης ταξης. Ενα κινημα που ζητα "λεφτα για νοσοκομεια και συγκοινωνια, οχι για φρεγατες και την αστυνομια".

Την αυξημενη κινητοποιηση της εργατικης ταξης και διαθεση για αντισταση εχουμε δει και στην ν. Κυπρο. Η απεργια στο τσιμεντοποιειο του Βασιλικου, η απεργια των δασκαλων των Κυπριακων Αερογραμμων ειναι τετοια παραδειγματα.

Κουλα Αρεστη

Ολοκληρη η ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια υποστηριξε με την "ψυχη της" τον πολεμο στον Κολπο, ζητωντας "μονο" να εφαρμοστουν οι "ιδιες αρχες" και στην Κυπρο. Και τα δυο κομματια της ελληνοκυπριακης αριστερας, ΑΚΕΛ και ΑΔΗΣΟΚ, κρατησαν την ιδια σταση υποστηριξης της ιμπεριαλιστικης επιδρομης.

Ο πολεμος στον Κολπο σημαινε και το τελος μιας πορειας απο τον δηθεν "αντιιμπεριαλιστικο" εθνικισμο της ελληνοκυπριακης αριστερας προς μια αριστερα απλα και μονο εθνικιστικη, με τον ιδιο και απαραλλαχτο τροπο οπως και η δεξια. Μια αριστερα που μπορει κυνικα να δικαιολογει με το συνθημα "Ολα για την Κυπρο" ακομα και την υποστηριξη ενος ιμπεριαλιστικου μακελειου που κοστισε την ζωη σε εκατονταδες χιλιαδες και εριξε μια ολοκληρη χωρα 18 εκατομυριων πισω στον δεκατο εννατο αιωνα.

Κοιταζοντας υστερα απο ενα χρονο ολα αυτα που προηγηθηκαν και ακολουθησαν αυτον τον τρομερο και βρωμικο πολεμο, η αναγκη για μια επαναστατικη διεθνιστικη αριστερα προβαλλει πιο επιτακτικη απο οτι εδω και πολλες δεκαετιες.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩ

ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩ

Η κυβερνηση συνεχιζειτην επιθεση της εναντιον των δασκαλων. Κραταει αδιαλλακτη και σκληρη σταση και αρνειται να εφαρμοσει την συμφωνια του 1986 για αναβαθμιση των δασκαλων. Αποτελεσμα αυτης της αδιαλλαξιας της κυβερνησης, οι δασκαλοι προχωρησαν σε νεες κινητοποιησεις.

Στις 20 και 21 του Γεναρη οι δασκαλοι κατεβηκαν σε 24ωρη σταση εργασιας και πραγματοποιησαν επαρχιακες συνελευσεις και πικετοφορια εξω απο το υπουργειο παιδειας. Στις 28 και 29 κατεβηκαν σε 48ωρη απεργια. Την πρωτη μερα εγινε Πανδιδασκαλικη συνελευση με μαζικη συμμετοχη δασκαλων, πανω απο 2000, και μετα εκαμαν πικετοφορεια προς το προεδρικο. Η αστυνομια εμποδισε τους δασκαλους να μπουν στο προεδρικο για να τα πουν στον προεδρο, και επετρεψαν μονο σε μια μικρη αντιπροσωπεια να συναντηθει μαζι του. Φυσικα ο Βασιλειου κρατησε την ιδια σκληρη σταση με τους υπουργους του.

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Οι δικαιολογιες της κυβερνησης και η προσπαθεια να παρουσιαστει το προβλημα σαν νομικο ζητημα ειναι γελοιες. Η "γνωματευση" του γενικου εισαγγελεα, που αργοτερα εγινε "νομικη συμβουλη", οτι δηλαδη αφου δεν εγινε πανεπιστημιο δεν μπορει να εφαρμοστει η συμφωνια, ειναι εξισου γελοια οσο και παραπλανητικη. Αν δεν εγινε πανεπιστημιο ή αν δεν αναβαθμιστηκε η ΠΑΚ, δεν φταινε οι δασκαλοι, αλλά η κυβερνηση. Ομως το βασικο ειναι οτι η λειτουργια του πανεπιστημιου αφορα τους νεους δασκαλους που θα αποφοιτουσαν απο αυτο. Για τους παλιους δασκαλους που εργαζονται ηδη, οι προϋποθεσεις που εμπαιναν για να εφαρμοστει η συμφωνια ηταν τα επιμορφωτικα μαθηματα για ενα χρονο και οι μελετες για αλλο ενα. Αυτο η πλειοψηφια των δασκαλων το εχει καμει ηδη, και μαλιστα σε βαρος του ελευθερου τους χρονου και της οικογενειας τους, και με δικα τους εξοδα, μεταφορικα, βιβλια, και αλλα.

Η κυβερνηση οχι μονο αρνειται να εκπληρωσει το δικο της μερος απο τις υποχρεωσεις που προβλεπει η συμφωνια του '86 αλλα αμφισβητησε και την αξια των επιμορφωτικων μαθηματων που η ιδια προτεινε. Ο υπουργος οικονομικων (!) που αναλαβε το βαρος των διαπραγματευσεων με τους δασκαλους, ειπε οτι το "επιπεδο" των μαθηματων ειναι "χαμηλο" και δεν δικαιολογουνται οι δασκαλοι να ζητουν εξισωση με τους καθηγητες. Ο Συρψης ομως, ενας "απλος λογιστης" οπως ο ιδιος αποκαλεσε τον εαυτο του, (ενας απλος μπακαλης θα επρεπε να πει, που φαινεται οτι το προτερημα που τουδωσε την τωρινη δουλεια του ειναι οτι ξερει πως να κλεβει στο ζυγισμα), δεν εχει κανενα δικαιωμα να κρινει το επιπεδο των δασκαλων που εδωσαν το μεγαλυτερο μερος της ενεργητικοτητας και της ζωης τους στη παιδεια.

Το προβλημα δεν ειναι νομικο, ουτε ζητημα επιπεδου, ουτε καν οικονομικο. Το θεμα ειναι ποιες ειναι οι προτεραιοτητες της κυβερνησης σημερα. Οταν λεει οτι ενδιαφερεται για την παιδεια λεει χοντρα ψεματα. Στα περισσοτερα σχολεια μαθητες και δασκαλοι δουλευουν σε αθλιες συνθηκες, χωρις θερμανση ή τον καταλληλο παιδαγωγικο εξοπλισμο σε ταξεις με 30 και 35 παιδια.

Λεφτα υπαρχουν αλλα προτιμα να τα δινει και μαλιστα απλοχερα στους ομοιους της, τους καπιταλιστες. Δινει επιδοτησεις για τις εξαγωγες των βιομηχανων στις ανατολικες χωρες που φτανουν τα 70 εκ. λιρες ενω για διαφημισεις των κρασιων των οινοβιομηχανιων στην Αγγλια και Ιαπωνια δινει 4 εκ. λιρες. Για να στειλει το "Κερυνεια ΙΙ" σε εκθεση στο εξωτερικο προσφερει εκατονταδες χιλιαδες λιρες. Ανοιγει περιπτερο στην Λισσαβωνα το οποιο θα στοιχισει 2.5 εκ. λιρες. Δινει φορολογικες απαλλαγες στους βιομηχανους και τους μειωνει κατα 15% την επιπλεον επιβαρυνση στη καταναλωση ηλεκτρικου ρευματος, που οι εργαζομενοι πληρωνουν. Ξοδευει εκατομυρια για νεα οπλικα συστηματα και προσλαμβανει καλοπληρωμενες μονιμες υπαξιωματικους στον στρατο.

Οταν οι εργαζομενοι ζητουν κατι απο αυτο που οι ιδιοι ετσι και αλλιως παραγουν, κυβερνηση και εργοδοτες αρχιζουν το τροπαρι για θυσιες, οτι η οικονομια "του τοπου" δεν το αντεχει οτι εχουμε "εθνικο προβλημα" και αλλα παρομοια. Αυτα μεταφραζονται πολυ απλα, πλουτος για τους πλουσιους και ψιχουλα για τους εργαζομενους, κτυπημα των κατακτησεων τους και του βιοτικου τους επιπεδου.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Η αρνητικη σταση της κυβερνησης απεναντι στους δασκαλους δεν ειναι τυχαια. Αποτελει την κορυφωση των επιθεσεων της κυβερνησης εναντια στους εργαζομενους του δημοσιου και ημικρατικου τομεα που αρχισε εδω και καιρο. Μειωση των μισθων προσληψης, παγοποιηση των μισθων και των προσληψεων, εντατικοποιηση και χειροτερευση των ορων εργοδοτησης.

Η κυβερνηση προσπαθει να λυσει τα προβληματα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου κτυπωντας τις εργατικες καταχτησεις. Ξεκινα απο τους εργαζομενους στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα που ειναι ο πιο δυνατος για να περασει ευκολα υστερα στον ιδιωτικο τομεα.

Αν νικησει τους δασκαλους θα εχει καταφερει να δημιουργησει ενα σημαντικο προηγουμενο για να καθιερωσει το δικαιωμα της και το δικαιωμα του καθε εργοδοτη να υπογραφει συμφωνιες και συλλογικες συμβασεις, και μετα να τις καταπατει οποτε θελει. Θελει να χρησιμοποιησει τους δασκαλους σαν παραδειγμα για να κτυπησει την αυτοπεποιηθηση της υπολοιπης εργατικης ταξης. Αυτο αποκτα ιδιαιτερη σημασια σημερα που η εργατικη ταξη δειχνει να μην εχει ορεξη να φορτωθει τα προβληματα του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου και να δεχτει την λιτοτητα του Βασιλειου. Σε πανω απο εκατο κλαδους εχει κυρηχτει αδιεξοδο στις διαπραγματευσεις για ανανεωση των συλλογικων συμβασεων, που αφορουν σχεδον το 50% της εργατικης ταξης. Αριθμος που αποτελει ρεκορ για τον ελληνοκυπριακο συνδικαλισμο.

Οι δασκαλοι φαινεται να συνειδητοποιουν αυτη την πραγματικοτητα. Ενα πλακατ που κρατουσε ενας δασκαλος στην πορεια εγραφε: "εργαζομενοι, γιορτη δικη μας παραμονη δικη σας". Αυτο που χρειαζεται ειναι να το συνειδητοποιησουν και οι αλλοι εργαζομενοι. Και αυτο ειναι που πρεπει να εχουν κατανουν οταν οι προπαγανδιστες της διασπασης των εργαζομενων, δηλαδη οι πραγματικοι προνομιουχοι, οι καπιταλιστες της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ, μιλουν για "προνομιουχους"δημοσιους υπαλληλους και εκπαιδευτικους.

ΠΟΕΔ: ΣΠΑΣΜΩΔΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Η ηγεσια της ΠΟΕΔ παρολο που εμφανιζεται αγωνιστικη, ενεργει σπασμωδικα και σπαζει τις κινητοποιησεις των δασκαλων με το να εφαρμοζει την μεθοδο των εκλεκτικων απεργιων, δηλαδη το κλεισιμο ορισμενων σχολειων ή ταξεων, την σταση εργασιας σε μια επαρχια την μια μερα και σε αλλη την επομενη.

Προβαλλει το δικαιολογητικο οτι ετσι ειναι λιγοτερο δαπανηρο για τα μελη της συντεχνιας. Λεφτα ομως για το απεργιακο ταμειο μπορουν και πρεπει να μαζευτουν απο ερανους ζητωντας συμπαρασταση απο τους αλλους εργαζομενους.

Η ηγεσια της ΠΟΕΔ δεν βλεπει την σημασια που εχει μια συνεχης και μαζικη παρουσια των δασκαλων στους δρομους και στους εργατικους χωρους οπου να ενημερωνουν τον κοσμο. Ακομα, οργανωνοντας την επαρχιακη συγκεντρωση εξω απο το υπουργειο σε ακαταλληλη ωρα, (επρεπε να πανε στα μαθηματα του παιδαγωγικου) εδωσε την ευκαιρια στους ραδιοσταθμους, κρατικους και ιδιωτικους, να μεταδιδουν συνεχως για τον μικρο αριθμο στην συγκεντρωση, και για το οτι δεν υπαρχει συμπαρασταση. Η μαζικη και μαχητικη παρουσια των δασκαλων εχει μεγαλη σημασια για να κερδιθει η συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων. Ετσι οχι μονο θα ανεβει η αυτοπεποιηθηση των δασκαλων αλλα θα σπασει και η αυτοπεποιηθηση της κυβερνησης.

Η μαζικοτητα της συγκεντρωσης στις 28 του Γεναρη δειχνει οτι οι δασκαλοι εχουν διαθεση κι αγωνιστικοτητα να συνεχισουν τον αγωνα τους "μεχρι τη νικη". Η πορεια των δασκαλων προς το προεδρικο ομως θα ηταν πιο αποτελεσματικη αν οι δασκαλοι ειχαν μαζι τους καποιο ενημερωτικο φυλλαδιο για να το μοιραζουν στον κοσμο. Αυτο θα βοηθουσε στο να καταλαβει ο κοσμος το προβλημα και να μην αφησουν τα μεσα μαζικης ενημερωσης, τις εφημεριδες, τα κρατικα και ιδιωτικα ραδιοφωνα, να προβαλλουν την εκδοχη της κυβερνησης για την απεργια. Οι αγωνιστες δασκαλοι πρεπει να αναλαβουν οι ιδιοι μια τετοια προτοβουλια γιατι φαινεται οτι η ηγεσια της ΠΟΕΔ δεν ειναι προθυμη να το κανει. Οταν ρωτηθηκε ο Πρωτοπαπας απο δασκαλα σε γενικη συνελευση γιατι δεν βγαζουν ενημερωτικο φυλλαδιο να το μοιρασουν στους δρομους και σε χωρους δουλιας, απαντησε: "να μην το φτηνησουμε τελειως"!

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Οι δασκαλοι, καθως και αλλοι εργαζομενοι στο δημοσιο τομεα, οπως νοσοκομοι, καθηγητες κλπ δεν μπορουν να ασκησουν οικονομικη πιεση στην κυβερνηση. Μπορουν ομως να ασκησουν πολιτικη πιεση. Κι αυτο θα το πετυχουν, παιρνοντας με το μερος τους την κοινη γνωμη, τους γονεις, τους μαθητες, και κυριως τους αλλους εργαζομενους. Για να γινει αυτο πρεπει οι δασκαλοι να περασουν στην επιθεση κι οχι να κραταν αμυντικη σταση.

Η κυβερνηση εχει καταφερει για την ωρα να κερδισει την κοινη γνωμη. Χρονια τωρα κυβερνηση και εργοδοτες αλλα και τα μεσα μαζικης ενημερωσης εκτισαν ενα "τειχος" μισους αναμεσα στους εργαζομενους του δημοσιου - ημικρατικου και του ιδιωτικου τομεα. Οι χαρακτηρισμοι "χαραμοφαιδες" που "τον μισο χρονο καθονται" δινουν και περνουν στις εφημεριδες για τους εκπαιδευτικους.

Ο αγωνας των δασκαλων ειναι δυσκολος γιατι πρεπει να κρεμισει πρωτα αυτο το τειχος της διασπασης. Σιγουρα δεν πεφτει με τους "καθωσπρεπισμους" του Πρωτοπαπα. Τα σχεδια του Συρψη θα ανατραπουν μονο με ζωντανες κινητοποιησεις που μπορουν να κερδισουν την..

ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Τα προβληματα που υπαρχουν στα δημοτικα σχολεια ειναι μεγαλα. Οι ταξεις ειναι κατι παραπανω απο ψυγεια. Πως μπορουν τα παιδια να παρακολουθησουν η να γραψουν οταν τα χερια τους ειναι ξερα απο το κρυο; Ο αριθμος των μαθητων ειναι μεγαλος. Στις μικρες ταξεις ειναι δυσκολο για ενα δασκαλο να τους κοντρολαρει και κυριως να τους βοηθησει.

Ολα αυτα καθως και οι ωρες που δουλευουν στο σπιτι οι δασκαλοι ειναι αυτα που πρεπει να δοθουν μεσα απο προκυρηξεις σε χωρους δουλιας και σε ανακοινωσεις στις εφημεριδες. Για να καταλαβει ο κοσμος και οι γονεις οτι για ολα αυτα φταιει η κυβερνηση. Σιγουρα οι προνομιουχοι υπουργοι μας που καθονται στα ζεστά τους

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Την ωρα που οι δασκαλοι ετοιμαζονταν να κλιμακωσουν τις κινητοποιησεις τους και εξαγγειλαν τριημερες απεργιες που θα επαναλαμβανονταν καθε βδομαδα, οι συντεχνιες ΠΕΟ, ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ, αποφασισαν να "μεσολαβησουν" αναμεσα στους δασκαλους και την κυβερνηση για επιλυση της διαφορας. Ζητησαν μαλιστα να επικρατησει "εργατικη ειρηνη" κατα την διαρκεια της μεσολαβησηςτους.

Με αυτη τους τη σταση οι γραφειοκρατες των τριων συντεχνιων ερχονται στη πραγματικοτητα να στηριξουν την θεση της κυβερνησης που καλουσε τους δασκαλους σε διαπραγματευσεις. Οι δασκαλοι σε αυτη την απαιτηση της κυβερνησης απαντουσαν πολυ σωστα οτι "οι διαπραγματευσεις τελειωσαν την ωρα που υπογραψαμε, τωρα το μονο που μενει ειναι η εφαρμογη τη συμφωνιας που υπογραψαμε". Η μονη μεσολαβηση που θα μπορουσαν και θα επρεπε να κανουν οι συνδικαλιστικες οργανωσεις θα ηταν να καλεσουν την κυβερνηση να προχωρησει αμεσως στην εφαρμογη της συμφωνιας. Αυτη τη στιγμη οποια "μεσολαβηση" και διαπραγματευση γινει θα ειναι σε βαρος των δασκαλων.

Ολοι οι εργαζομενοι μελη των τριων συντεχνιων και των αλλων συνδικαλιστικων οργανωσεων πρεπει να πιεσουμε τις συνδικαλιστικες ηγεσιες να εκφρασουν ανοιχτα και χωρις περιστροφες υποστηριξη προς τους δασκαλους και να καλεσουν την κυβερνηση να σεβαστει την υπογραφη της και να εφαρμοσει την συμφωνια του '86.

Ν ΔΑΣΚΑΛΩΝ
Ν ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

γραφεια δεν θα αντεχαν μιση ωρα, οχι "μισο χρονο", μεσα στις ταξεις ψυγεια. Αυτη την πληροφορηση ειναι που πρεπει να δωσουν οι δασκαλοι για να φανει ποσο πραγματικα ενδιαφερεται η κυβερνηση για την παιδεια.

Ετσι και αλλοιως οι δασκαλοι δεν ειναι οι μονοι που κινητοποιουνται αυτη τη περιοδο απο το χωρο της παιδειας. Οι καθηγητες και οι συμβασιουχοι καθως και οι αδιοριστοι εκπαιδευτικοι κινητοποιουνται εναντια στην καταργηση του καταλογου διοριστεων. Οι δασκαλοι πρεπει να συντονισουν τον αγωνα τους με τις κινητοποιησεις σε αυτους τους κλαδους.

Εκεινο ομως που πρεπει να προβαλλουν πανω απο ολα οι δασκαλοι ειναι οτι αντιστεκονται στην προσπαθεια της κυβερνησης να καθιερωσει την ταχτικη του υπογραφω και συμφωνω και ξεϋπογραφω και ξεσυμφωνω οποτε θελω. Αν η κυβερνηση περασει αυτη τη θεση, το παραδειγμα της θα το ακολουθησουν και αλλοι εργοδοτες.

Γι αυτο ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ, ΜΑΧΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Πρεπει να τους συμπαρασταθουμε με καθε τροπο. Ο καθε εργαζομενος στο χωρο δουλειας του μπορει να παρει μερος σε αυτη τη μαχη. Να κυκλοφορησουμε ψηφισματα συμπαραστασης και να μαζεψουμε υπογραφες. Να ζητησουμε απο την ΠΟΕΔ κουπονια για να μαζεψουμε λεφτα για το απεργιακο ταμειο των δασκαλων. Να στειλουμε τα ψηφισματα συμπαραστασης στις εφημεριδες, να παρουμε μερος στις εκδηλωσεις των δασκαλων και να τους εμψυχωσουμε. Να κανουμε την απεργια των δασκαλων την αρχη μιας συντονισμενης και ενιαιας απαντησης του εργατικου κινηματος στην προσπαθεια της κυβερνησης και των εργοδοτων να χτυπησουν τις εργατικες καταχτησεις.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

Στις κινητοποιησεις των δασκαλων, κουβεντιασαμε με πολλους. Η Μαρω Χριστοδουλου, μας μιλησε για την αδιαλλαξια της κυβερνησης, για την σταση της ηγεσιας της ΠΟΕΔ, και πως βλεπει οτι μπορουν να πετυχουν την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων στον αγωνα τους.

Ε.Δ. Η κυβερνηση σας κατηγορει οτι δεν νοιαζεστε για τα παιδια, τους γονεις και την παιδεια γενικα. Εσεις τι λετε γι' αυτα;

Μ.Χ. Η κυβερνηση με το να επιρριπτει ευθυνες στους δασκαλους για την κριση, προσπαθει να κερδισει τις εντυπωσεις. Προσπαθει να παρει με το μερος της την κοινη γνωμη και τους γονεις. Η κριση δημιουργηθηκε με την αρνηση της κυβερνησης να εφαρμοσει την συμφωνια του 1986 και να τηρησει την υπογραφη της. Δεν ειμαστε εμεις οι δασκαλοι που λεμε και ξελεμε, αλλα η κυβερνηση. Οι δασκαλοι εχουν τηρησει το μερος της συμφωνιας που ειναι η παρακολουθηση επιμορφωτικων μαθηματων για ενα χρονο και παρουσιαση μελετων ακομα ενα χρονο. Αυτη η επιμορφωση εγινε στον ελευθερο μας χρονο και μαλιστα η παρουσια των δασκαλων ηταν υποχρεωτικη. Η επιτυχια της επιμορφωσης ηταν 100% συμφωνα με το Παιδαγωγικο Ινστιτουτο.

Οταν εφτασε η ωρα να παρουμε αυτα που δικαια μας ανηκαν, η κυβερνηση βρισκει διαφορες προφασεις για να μην τηρησει την υπογραφη της. Το ενα ειναι οτι η ισομισθια με τους καθηγητες θα φερει "εργατικες αναταραχες". Κατι αλλο που προβαλλει ειναι νομικα προβληματα που δηθεν εχει η συμφωνια. Η υποστηριξη που εχουμε απο τους καθηγητες δινει αποστομωτικη απαντηση στην κυβερνηση.

Τωρα για το ποσο ενδιαφερεται η κυβερνηση για την παιδεια, τους γονεις και μαθητες, φαινεται απο τα πραγματα που κανει οπως το οτι δεν λιγοστευει τον αριθμο των μαθητων μεσα σε καθε ταξη, που ειναι 30-35, ωστε να μπορει να αντιμετωπιστει καθε παιδι με τις ιδιαιτεροτητες του και τα προβληματα του. Προσφατα δασκαλοι, συνδεσμοι γονεων και μαθητες καταγγειλαν την αδιαφορια της κυβερνησης για τις ακαταλληλες αιθουσες και το οτι δεν υπαρχει θερμανση σχεδον σε ολα τα σχολεια, με αποτελεσμα τα παιδια να μην μπορουν να παρακολουθουν το μαθημα. Δεν την ενδιαφερει ακομα η παιδεια, γιατι αξιοπρεπης αμοιβη για τον δασκαλος σημαινει και καλυτερη παιδεια.

Ε.Δ. Εισαι ευχαριστημενη απο την σταση της ΠΟΕΔ στην εξελιξη του αγωνα σας;

Μ.Χ. Οι κινητοποιησεις μας αργησαν γιατι η ΠΟΕΔ παρασυρθηκε απο την κυβερνηση που μας υποσχοταν οτι θα εβαζε στους εκτακτους προυπολογισμους την αναβαθμιση των δασκαλων. Οι συγκεντρωσεις μας ειχαν παλμο και αγωνιστικοτητα αν εξαιρεσουμε την πικετοφορια εξω απο το Υπουργειο Παιδειας. Στην περιπτωση αυτη η συμμετοχη ηταν ολιγαριθμη επειδη η ωρα ηταν ακαταλληλη. Οι περισσοτεροι ειχαμε μαθημα στο Παιδαγωγικο Ινστιτουτο στις 3 μ.μ. και δεν θα προφταναμε να παμε. Οπως βλεπετε εμεις συνεχιζουμε τα μαθηματα επιμορφωσης.

Στις διαφορες κινητοποιησεις μπορουσαν να γινουν πραγματα που δεν εγιναν. Η διαφωτιση ειναι σημαντικη, καθοριστικη, και μπορουσε να γινει με φυλλαδια, συζητησεις, διασκεψεις τυπου. Σημαντικη προυποθεση για να κερδισουμε την μαχη με τη κυβερνηση ειναι η αλληλεγγυη των αλλων εργαζομενων. Αυτο ομως για να το πετυχουμε πρεπει να τους εξηγησουμε οτι για το οτι γινεται στην παιδεια, την ευθυνη την εχει η κυβερνηση. Τα πραγματα ομως ειναι δυσκολα γιατι η προπαγανδα της κυβερνησης για τους "προνομιουχους" εχει περασει σε πολυ κοσμο. Γι'αυτο χρειαζεται η αμεση επαφη με τον κοσμο, με την συμμετοχη και δραστηριοποιηση ολων των δασκαλων, σε μια εκστρατεια να κερδισουμε την μαχη της ενημερωσης.

Γενικα, η ΠΟΕΔ δεν εκμεταλλευθηκε την πραγματικα μεγαλη αγανακτηση και θυμο που προκαλεσε στους περισσοτερους δασκαλους η κοροϊδια της κυβερνησης.

Η συνομοσπονδια γονεων, φραστικα ειναι με το μερος μας, οι ιδιοι οι γονεις ομως αντιδρουν στα απεργιακα μετρα. Πρεπει να πληροφορηθουν οι γονεις οτι, για την ταλαιπωρια, φταιει μονο η κυβερνηση που δεν τηρει την υπογραφη της.

Ε.Δ.: Τι θα σημαινει για σας αν περασει αυτη η θεση της κυβερνησης;

Μ.Χ: Αλιμονο αν οι συλλογικες συμβασεις καταπατουνται απο τους εργοδοτες. Οι διαπραγματευσεις τελειωνουν με την υπογραφη της συμφωνιας. Η ΠΟΕΔ δεν πρεπει να επαναδιαπραγματευτει τη συμφωνια. Οποιαδηποτε επαναδιαπραγματευση σημαινει ηττα για τους δασκαλους αλλα και για ολους τους εργαζομενους. Αν οι δασκαλοι χασουν, σ'αυτη τη διαμαχη με την κυβερνηση, τοτε κανενας εργαζομενος δεν θα ειναι σιγουρος για τις συλλογικες συμβασεις που υπογραφονται. Η κυβερνηση θα δωσει το παραδειγμα σ'ολους τους εργοδοτες να κανουν το ιδιο. Θα συζητουν, θα υπογραφουν και αργοτερα θα καταπατουν την συμφωνια.

Επομενως θα πρεπει να γινει σ'ολους κατανοητο οτι αν οι δασκαλοι χασουν, η ηττα τους θα επιρεασει ολους τους εργαζομενους.

Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ "ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ" ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Τωρα που κινητοποιουνται οι δασκαλοι, βλεπουμε ακομα μια εξαρση της προπαγανδας εναντιον των ταχα "προνομιουχων" εργαζομενων στο Δημοσιο.

Παλιοτερα , οι μαστροι και η δεξια αποφευγαν να μιλαν για τους προνομιουχους αυτης της κοινωνιας, δηλαδη τους εαυτους τους. Εκεινοι που καταγγελναν σαν ταξικο εχθρο της εργατικης ταξης και παρασιτα τους κεφαλαιοκρατες ηταν οι αριστεροι.

Τωρα τα πραγματα εχουν αλλαξει. Η εκστρατεια εναντιον των δασκαλων δεν ειναι η εξαιρεση. Εδω και μια δεκαετια δεξια και αριστερα εχουν "ανακαλυψει" ενα νεο επικινδυνο "ταξικο εχθρο". Τους εργαζομενους στον Δημοσιο και Ημικρατικο τομεα. . Παρουσιαζουν εργαζομενους οπως οι οι νοσοκομειακοι, οι ταχυδρομικοι, οι εργατουπαλληλοι της ΣΥΤΑ και της ΑΗΚ, σαν "αριστοκρατες". Σαν "προνομιουχους" με "υπερογκους" μισθους που "καθονται χωρις να κανουν τιποτα", οταν βεβαια "καταδεχονται" να πανε δουλεια.

Για να περασουν αυτα χρησιμοποιουνται χοντροκομμενα ψεμματα. Πραγματικα δυσκολες συνθηκες δουλειας για κλαδους οπως οι νοσοκομειακοι εξαφανιζονται στα αρθρα των εφημεριδαν και τις ανακοινωσεις ταν υπουργων. Μισθοι διευθυντων και υποδιευθυντων παρουσιαζονται σαν "τυπικοι" για την μαζα των απλων εργαζομενων στους διαφορους κλαδους.

Οι διαφορες "σοβαρες" δηλωσεις δημοσιογραφων, οικονομολογων, βουλευτων, υπουργων, του ΟΕΒ και αλλων "αδικημενων" αυτης της κοινωνιας, ακομα και συντεχνιακων ηγετων, για το "τεραστιο δημοσιονομικο ελλειμα" προσπαθουν να περασουν ενα πολυ χοντροκομμενο μυνημα. Οτι για τους χαμηλους μισθους και τις ασχημες συνθηκες των εργαζομενων στον ιδιωτικο τομεα φταινε αυτα τα "υπεραριθμα παρασιτα", οι εργαζομενοι στο Δημοσιο. Οτι αν δεν "μικρυνει το χασμα" με τους εργατες και τους υπαλληλους στον ιδιωτικο τομεα (οχι βεβαια δινοντας στους ιδιωτικους αλλα παιρνοντας απο τους "προνομιουχους" του Δημοσιου) και δεν τους λιγοστεψουμε κιολας, θα γινουν αιτια της οικονομικης καταστροφης "ολων μας".

Οποιοι τα πιστευουν ολα αυτα, και νομιζουν οτι αυτα που θα εξοικονομησει η κυβερνηση αν καταφερει και χειροτερεψει την θεση των δημοσιων θα τα δωσει στους χαμηλομισθους του ιδιωτικου τομεα πεφτουν θυματα μιας πολυ χοντροκομμενης απατης.

Η κυβερνηση και οι μαστροι δεν προκειται να μας δωσουν τιποτα απολυτως αν δεν τους εξαναγκασουμε. Οτι εξοικονομησουν απο τις επιθεσεις τους εναντια στους εργαζομενους στο Δημοσιο ξερουν πολυ καλα τι θα το κανουν. Ελικοπτερα για την Εθνικη Φρουρα, φοροαπαλλαγες για τους βιομηχανους, δανεια για τους ξενοδοχους, και ψηλοτερους μισθους για τους υπουργους.

Η προπαγανδα τους εναντιον των "προνομιουχων" του Δημοσιου εχει μερικους πολυ διαφανους στοχους.

Πρωτα, να αρπαξουν οτι μπορουν απο ενα τμημα της εργατικης ταξης που χαρη στην οργανωση και μαχητικοτητα του καταφερε να κερδισει αρκετα. Να αδυνατισουν και να σπασουν το ηθικο των εργαζομενων στο Δημοσιο και τους ημικρατικους οργανισμους στρεφοντας εναντιον τους τους υπολοιπους εργαζομενους.

Δευτερο, να εξαφανισουν ενα "κακο παραδειγμα" για την υπολοιπη εργατικη ταξη. Οι εργαζομενοι στον ιδιωτικο τομεα ζητουν και για τον εαυτο τους οτι εχουν κερδισει οι Δημοσιοι, και αρκετες φορες τα παιρνουν.

Τελος , να αποπροσανατολισουν τους υπολοιπους εργαζομενους απο το να δουν ποιος ειναι ο πραγματικος εχθρος τους. Να δουν οτι για τις τσεπες μας που αδειαζουν συνεχεια και την αχαρη ζωη μας φταιει η ταξη των πραγματικων προνομιουχων. Η ταξη των πραγματικων παρασιτων. Η ταξη των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους.

ΓΙΑ ΔΕΣ ΠΟΙΟΣ ΜΙΛΑΕΙ...

Η υποκρισια ειναι το τσιμεντο με το οποιο ειναι κτισμενη η εκμεταλλευτικη κοινωνια μας. Αλλα δυσκολα θα βρει κανεις πιο θρασυ παραδειγμα της απο τα παρασιτα της ΟΕΒ και τους ομοιους τους στην κυβερνηση οταν μιλαν για τους εργατουπαλληλους του Δημοσιου. Αυτοι αν εκαναν καποτε μιας ωρας τιμια δουλεια στην ζωη τους, σιγουρα ταρα θα δυσκολευονται να το θυμηθουν, αν δεν ντρεπονται για αυτο. Και ομως μπορουν να καθονται πανω σε βουνα απο λιρες και να λενε σε εργαζομενους οπως τις νοσοκομες που ξημεροβραδιαζονται σε μια απο τις πιο αχαρες, δυσκολες και επικινδυνες δουλειες ή τους εργατες της ΑΗΚ που πεθαινουν απο πνευμοκονιαση οτι ειναι "προνομιουχοι".

Η αρχουσα ταξη και οι υπηρετες της, εχουν σιγουρα πολλα μεσα για να διαδοσουν αυτη την αισχρη απατη.

Εχουμε και μεις ομως την δυναμη. Χρειαζεται ομως να παρουν οι ιδιοι οι εργαζομενοι στο Δημοσιο στα χερια τους την πληροφορηση των υπολοιπων εργαζομενων.

Να μην αφησουμε τους δασκαλους να γινουν ακομα ενα θυμα της απατης των εργοδοτων και της κυβερνησης.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΗΚ

"Ηρθαμε υγιεις στη δουλεια και φευγουμε με καρκινο"

Προσφατα ενας εργατης της Μονης πεθανε απο πνευμοκονιαση και αλλοι οκτω εχουν προσβληθει απο την ιδια αρρωστεια. Μια αρρωστια που προκαλειται απο τις ινεςτου Αμιαντου. Οι εργαζομενοι στους ηλεκτροπαραγωγους σταθμους της Α.Η.Κ ειναι εκτεθειμενοι σε αυτο το κινδυνο κυρια εξαιτιας της χρησης αμιαντου σαν μονωτικο υλικο. Ειναι εκτεθειμενοι ακομα στις αναθυμιασεις απο την αιθαλοσκονη που δημιουργειται απο τα καταλοιπα της καυσης του μαζουτ. Η αιθαλοσκονη οχι μονο κατακαθεται στα μηχανηματα και στο πατωμα των σταθμων, αλλα εισπνεεται και σε μεγαλες ποσοτητες απο τους εργαζομενους.

Δεν ειναι μονο οι εργαζομενοι που εκτιθενται καθημερινα σε κινδυνο, αλλα και τα ιδια τα μελη των οικογενειων τους. Οι ινες του αμιαντου, που κατακαθονται στα ρουχα των εργαζομενων, μεταφερονται απο τους ιδιους στα σπιτια τους με αποτελεσμα να κινδυνευουν και τα στενα τους προσωπα. Στη Δεκελεια μαλιστα οι οικογενειες των εργαζομενων στο σταθμο της ΑΗΚ κατοικουν στον συνοικισμο που ειναι κτισμενος διπλα απο τον σταθμο και ειναι εκτεθιμενες σχεδον στους ιδιους κινδυνους με αυτους που δουλευουν μεσα.

Παρα τις πολλες διαμαρτηριες των εργαζομενων η Α.Η.Κ εξακολουθει να δινει υποσχεσεις χωρις ομως στην πραγματικοτητα να κανει τιποτα για την προστασια των εργαζομενων. Πριν ενα περιπου χρονο η Α.Η.Κ υποσχεθηκε και δεσμευτηκε να παρει τα καταλληλα μετρα για να γινουν οι ηλεκτροπαραγωγικοι σταθμοι της Μονης και Δεκελειας, λιγοτερο επικινδυνοι για την υγεια και τη ζωη των εργατων, αλλα απο τοτε μεχρι τωρα τιποτα δεν εγινε.

Η υπομονη των εργαζομενων στους σταθμους εξαντληθηκε. "Δεν μπορουμε να βλεπουμε τους συναδελφους μας να πεθαινουν απο την εισπνοη αμιαντου" λενε. Αυθορμητα και απροειδοποιητα κατεβηκαν στην Λευκωσια εξω απο τα γραφεια της Α.Η.Κ, για να διαμαρτυρηθουν Το κυριο συνθημα τους ηταν **"Ηρθαμε υγιεις στη δουλεια και φευγουμε με καρκινο"**. Απειλουν μαλιστα οτι αν δεν παρθουν μετρα θα κλεισουν τους σταθμους.

ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΙ ΑΜΕΣΩΣ Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΙΑΝΤΟΥ

Οποια μετρα και να παρθουν βεβαια δεν προκειται να εξαφανισουν τον κινδυνο απο την χρηση του Αμιαντου, μπορουν μονο να τον περιορισουν. Το μονο αποτελεσματικο μετρο ειναι η απαγορευση της χρησης του Αμιαντου.

Η κυβερνηση ομως δεν δειχνει καμια διαθεση να αποφασισει κατι τετοιο. Η χρηση αμιαντου, μαζουτ και ασφαλτινης ειναι φτηνα υλικα παραγωγης, και αφηνουν περισσοτερα περιθωρια κερδους. Για τους καπιταλιστες αυτο ειναι που μετρα περισσοτερο και οχι η ζωη και η υγεια των εργαζομενων. Οταν το μεταλλιο του Αμιαντου λειτουργουσε και εβγαζε κερδη για τους επιχειρηματιες ο αμιαντος "επισημα" δεν εθεωρειτο επικινδυνος. Οταν εκλεισε και βγηκαν στη φορα οι τραγικες συνεπειες του αμιαντου στους εργαζομενους και τους κατοικους των χωριων της γυρο περιοχης, αρχισαν να εμφανιζονται και αρθρα για την επικυνδινοτητα του Αμιαντου.

Ακομα και σημερα ομως κρυβουν πολλα στοιχεια για το ποσο επικινδυνος ειναι ο Αμιαντος, οπως για παραδειγμα οτι, ορισμενες αρρωστιες, που προερχονται απο την εκθεση στον αμιαντο, μπορει να κανουν και πανω απο εικοσι χρονια να εκδηλωθουν. Η εργασια σε χωρους με αμιαντο κατατασεται μεταξυ των πιο επικινδυνων και θανατηφορων επαγγελματων. Ο υπευθυνος για θεματα υγειας και προληψης ατυχηματων στη Βρεττανια δηλωσε πως *"ο Αμιαντος ειναι ο μεγαλυτερος φονιας στον εργατικο χωρο"*. Στην Ελλαδα μεχρι το 1978, μονολοτι οι εταιρειες γνωριζαν το μακαβριο παρελθον του αμιαντου, απεκρυπταν απο τους εργαζομενους καθε πληροφορια σχετικα με τους κινδυνους απο τον Αμιαντου στην υγεια τους. Χρειαστηκε μια απεργια τεσσαρων μηνων για να αναγνωρισθει απλως η δουλεια τους στα εργοστασια αμιαντοτσιμεντου σαν ανθυγιεινη.

Εδω, οι υπουργοι γεωργιας και υγειας, συνεχιζοντας την συνομωσια της σιωπης και του ψευδους γυρο απο τις δολοφονικες ιδιοτητες του Αμιαντου δηλωσαν πριν απο λιγο καιρο οτι: "οι ερευνες δεν εχουν αποδειξει οποιεσδηποτε επιπτωσεις στην υγεια απο την χρηση αμιαντοσωληνων και κανενας κινδυνος δεν υπαρχει, γιατι ο αμιαντος δεν εισχωρει στο γαστρεντερικο συστημα, αλλα μονο με την εισπνοη". Σημερα ομως ειναι πληρως αποδειγμενο οτι οι ινες αμιαντου εισχωρουν και στο γαστρεντερικο συστημα. Ο Δημητρης Ν. Ζεττος μηχανικος κατασκευων στην μελετη του, *"Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΙΑΝΤΟ"* γραφει: "καθε φορα που θα σπασει ενας αγωγος ενω βρισκεται σε λειτουργια, πολλα εκατομυρια ινες αμιαντου αποδεσμευονται στο διχτυο για να καταλειξουν στα στομαχια μας. Οταν γινονται νεες παροχες και τρυπιουνται οι αγωγοι, δισεκατομυρια ινες αμιαντου απελευθερωνονται στο διχτυο με τα ρινισματα για να καταληξουν και αυτες στο νερο που πινουμε". Αρκετες περιπτωσεις καρκινων οπως στο σηκωτι, στα νεφρα και στο παγκρεας, οφειλονται ακριβως σε αυτες τις ινες αμιαντου που καταπινουμε με το νερο.

Πρεπει να απαγορευτει αμεσα καθε μορφη χρησης αμιαντου σε ολες τις κατασκευες. Τα δολοφονικα αποτελεσματα του αμιαντου ειναι τοσο φανερα που οι κυβερνησεις διαφορων χωρων οπως ΗΠΑ, Βρεττανια, Σουηδια και αλλου υποχρεωθηκαν να απαγορευσουν τη χρηση του, εδω και πολυ καιρο. Καθε καθυστερηση στοιχιζει την ζωη πολλων εργαζομενων. **Οι τοπικες επιτροπες των σταθμων, της Μονης και Δεκελειας, αποφασισαν καθε φορα που διαπιστωνουν πως οι συνθηκες εργασιας ειναι επικινδυνες, να προχωρουν σε αμεσες απεργιακες κινητοποιησεις. Σαν πρωτο αλλα και προσωρινο μετρο πρεπει να ζητησουν την αμεση εφαρμογη μετρων προστασιας απο τον αμιαντο και μετα την αντικατασταση του με αλλα μονωτικα υλικα. Σε αυτο τους τον αγωνα μπορουν και πρεπει να εχουν την συμπαρασταση του καθε εργαζομενου.**

Γιολα Χ"Χαραλαμπους

RAINBOW

"Την μολυνση την φερνει ο καπιταλισμος και οχι οι εργατες"

Οι κατοικοι της περιοχης Ακακιου εχουν κινητοποιηθει δυναμικα τους τελευταιους μηνες εναντια στην μολυνση της περιοχης τους απο το βαφειο RAINBOW με πορειες στη βουλη και συγκεντρωσεις εξω απο το εργοστασιο. Σιγουρα η αγανακτηση τους ειναι απολυτα δικαιολογημενη γιατι το εργοστασιο λειτουργει χωρις να παιρνει τα στοιχειωδη μετρα προστασιας του περιβαλλοντος και εχει μολυνει τα νερα της περιοχης με τοξικα αποβλητα.

Το εργοστασιο λειτουργει απο το 1975. Η κυβερνηση του εδωσε αδεια λειτουργιας χωρις να παρει καθολου υποψη της τους κινδυνους για το περιβαλλον. Ο Ζηβαναρης, των βιομηχανων ενδυσης δικαιολογησε αυτη τη σταση της κυβερνησης λεγοντας: "ποιος θα κοιταζε τοτε τετοια πραγματα στην προσπαθεια οικονομικης επαναδραστηριοποιησης της βιομηχανιας μετα το πολεμο". Αυτο δειχνει και την φιλοσοφια των καπιταλιστων και της κυβερνησης που πανω απο ολα βαζουν την οικονομια τους, τις επιχειρησεις και τα κερδη τους.

Οι κατοικοι του Ακακιου εξω απο τη βουλη φωναζαν το συνθημα "πρωτα η υγεια και μετα η οικονομια". Πιο σωστο βεβαια θα ηταν αν φωναζαν "μονο η υγεια και η οικονομια των εργαζομενων και οχι τα κερδη των κεφαλαιοκρατων".

Παρα το οτι ειναι δικαιολογημενες οι διαμαρτηριες των κατοικων της περιοχης, ωστοσο το αιτημα τους για μετακινηση του εργοστασιου τους εφερε αντιμετωπους με αλλους εργαζομενους. Πρωτα και κυρια με αυτους που δουλευουν στο βαφειο και θα χασουν τις δουλειες τους αλλα και με αλλους 5000 εργαζομενους σε εργοστασια ενδυσης, που εξαρτωνται απο το βαφειο, οι οποιοι μαλιστα, με πρωτοβουλια των βιομηχανων ενδυσης, κατεβηκαν σε σταση εργασιας και πορεια στη βουλη.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΟΧΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Δεν ειναι η πρωτη φορα που οικολογικες κινητοποιησεις ερχονται σε συγκρουση με το εργατικο κινημα, οχι μονο εδω αλλα και στο εξωτερικο. Στην Αγγλια οι Πρασινοι αρνηθηκαν να υποστηριξουν την μεγαλη απεργια των ανθρακωρυχων, ενω οι Γερμανοι Πρασινοι αρνηθηκαν να υποστηριξουν τους εργατες της χαλυβουργιας για να μην κλεισουν τα εργοστασια που δουλευαν. Στην Ιταλια, στο Μιλανο, οικολογοι που εκαναν πορεια ζητωντας να κλεισει ενα εργοστασιο που μολυνε την ατμοσφαιρα βρηκαν στη πυλη τους εργατες με ενα πανω που εγραφε: "Την μολυνση την φερνει ο καπιταλισμος και οχι οι εργατες".

Αυτο ακριβως ειναι το προβλημα με την μολυνση του περιβαλλοντος, η παραγωγη που οργανωνεται απο τους καπιταλιστες και οχι η βιομηχανικη παραγωγη ή η τεχνολογια γενικα και αφηρημενα. Αυτο που φταιει ειναι η αναρχικη και ανταγωνιστικη οργανωση της οικονομιας και του συστηματος που βασιζεται στο κυνηγι του κερδους. Η τεχνολογικη εξελιξη μπορει να δωσει πολλα, για την προστασια του περιβαλλοντος. Ο μονος λογος που δεν το κανει ειναι γιατι οι κεφαλαιοκρατες προτιμουν να επενδυουν μονο εκει που υπαρχει η προοπτικη του κερδους.

Στη περιπτωση του Rainbow αυτο ειναι τελειως φανερο. Το ομολογησε δημοσια στην τηλεοραση ο υπουργος Γεωργιας οταν δηλωσε "οτι αν ο επιχειρηματιας επιβαρυνθει με ολα τα αναγκαια εξοδα για βιολογικη και χημικη επεξεργασια των λυματων η επιχειρηση του δεν θα ειναι βιωσιμη". Το οτι αυτη τη στιγμη η ζωη των κατοικων της περιοχης δεν ειναι "βιωσιμη" δεν φαινεται να παιζει κανενα ρολο για την κυβερνηση.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΟΧΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η απαντηση στη καταστροφη του περιβαλλοντος ειναι η ιδια με αυτη που δινουν οι εργαζομενοι σε καθε απεργια. Αντισταση στους κεφαλαιοκρατες και το αχαλινωτο κυνηγητο τους για κερδη. Οι οι κινητοποιησεις για προστασια του περιβαλλοντος δεν πρεπει να στρεφονται εναντια στους εργατες αλλα αντιθετα πρεπει να τους ενωνουν. Η απαντηση στη μολυνση του περιβαλλοντος στο Ακακι ειναι η ιδια με αυτη που δινουν οι εργαζομενοι στους ηλεκτροπαραγωγους σταθμους της ΑΗΚ, στις οικοδομες, στα σχολεια, στα εργοστασια βαλιστοποιϊας και ενδυσης.

Το Rainbow μολυνει επειδη ο ιδιοχτητης του δεν θελει να πληρωσει το κοστος για μετρα προστασιας. Αν δεν τον "συμφερει" να το κανει, να κρατικοποιηθει το εργοστασιο και να το κανει το κρατος. Δεν υπαρχει κανενας λογος να μετακινηθει και να χασουν τη δουλεια τους τοσοι εργαζομενοι. Αν το βαφειο πρεπει να σταματησει την λειτουργια του μεχρι να παρθουν τα μετρα προστασιας του περιβαλλοντος, οι εργατες πρεπει να πληρωνωνται το μισθο τους για οσο καιρο θα σταματησει.

Με τετοια αιτηματα οι κινητοποιησεις των κατοικων του Ακακιου θα μπορουσαν να εχουν και την υποστηριξη των εργαζομενωνους στο βαφειο και στη βιομηχανια ενδυσης. Δεν θα μπορουσαν ετσι οι βιομηχανοι να τους στρεψουν εναντιον τους.

Κατι τετοιο ομως μονο οσοι ειναι προσανατολισμενοι στο εργατικο κινημα μπορουν να το προωθησουν. Οσοι εχουν ξεκαθαρο οτι "η απελευθερωση της εργατικης ειναι εργον της ιδιας" (Κ. Μαρξ). Οσοι δεν βλεπουν αυτο το ρολο της εργατικης ταξης προσανατολιζονται σε οικολογικα κινηματα και υιοθετουν λαθεμενα συνθηματα. Το να μετακινηθει το RAINBOW δεν ειναι λυση γιατι θα μολυνει καποια αλλη περιοχη, και ακομη χειροτερα θα χασουν τη δουλεια τους οι εργαζομενοι σε αυτο. Κατι που δεν λυνεται βεβαια με το να "εξασφαλιστουν λεφτα για το ανεργιακο ταμειο", οπως προτεινει η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" στο τελευταιο της φυλλο.

Η απαντηση ειναι ενα εργατικο κινημα, που με την παλη του, μπορει να εξαναγκασει τους κεφαλαιοκρατες να πληρωσουν το κοστος για την προστασια του περιβαλλοντος, μεχρι που να δωσει ενα οριστικο τελος στην κοινωνια της μολυνσης με την ανατροπη του καπιταλισμου και το χτισιμο μιας κοινωνιας που η παραγωγη θα οργανωνεται απο τους ιδιους τους παραγωγους με στοχο την καλυτερεψη της ζωης τους, πετυχαινοντας μια αρμονικη σχεση αναμεσα στη φυση και τον ανθρωπο.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ

Η ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ

Οι Κυπριακες Αερογραμμες προσπαθησαν να επιβαλουν νεους ορους εργασιας και μισθοδοσιας σε υπαλληλους τους δημιουργωντας μια θυγατρικη εταιρια, τη Γιουροσυπρια και βαζοντας τους μηχανικους και πιλοτους να την εξυπηρετουν. Ειναι καθαρο οτι οι Κυπριακες Αερογραμμες θελουν να προωθησαν την αναπτυξη και επεκταση της Γιουροσυπρια σε βαρος των Κυπριακων Αερογραμμων γιατι σε αυτη εχουν τη δυνατοτητα να επιβαλουν νεους ορους εργασιας και να προσλαβουν νεο προσωπικο με πιο χαμηλους μισθους.

Η συντεχνια των μηχανικων απο την αρχη δηλωσε οτι η λειτουργια της Γιουροσυπρια θα εσημαινε την διαλυση του κλαδου, με μονη εκλογη των υπαλληλων, ειτε να απολυθουν ειτε να δουλεψουν στην Γιουροσυπρια με πιο χαμηλους ορους εργασιας και απολαβες. Δικαιολογημενα λοιπον η συντεχνια τους αποφασισε να μην εξυπηρετει τα αεροπλανα της Γιουροσυπρια. Η διευθυνση ομως απολυσε αμεσως δυο μηχανικους που εφαρμοσαν την αποφαση της συντεχνιας τους. Η ΑΣΥΤΤΚΑ (συντεχνια μηχανικων) αμεσως κυρηξε απεργια διαρκειας, την οποια υποστηριξαν με απεργια και οι πιλοτοι.

Η ΣΥΝΥΚΑ και η ΣΥΔΗΚΕΚ συντεχνιες των αλλων εργαζομενων στις Κυπριακες Αερογραμμες που ανηκουν στην ΣΕΚ και ΠΕΟ με ανακοινωσεις τους δεν υποστηριξαν τον αγωνα των μηχανικων και των πιλοτων. Τους καλεσαν μαλιστα να σταματησουν αμεσως την απεργια και να αποδεχτουν την λειτουργια της Γιουροσυπρια, πραγμα που ειχαν ηδη δεχτει οι ιδιες. Η σταση των συντεχνιων ΣΕΚ και ΠΕΟ ειχε σαν αποτελσμα να αποδυναμωσει τον αγωνα των μηχανικων και πιλοτων. Οι μηχανικοι ομως επεμεναν παρολη την αρνητικη αντιμετωπιση που ειχαν απο τις ηγεσιες των αλλων συντεχνιων, και παρα τις πιεσεις του υπουργου εργασιας για να κλεισει το συντομωτερο η απεργια.

Δεν ειναι η πρωτη φορα που οι διαφοροι επιχειρηματιες ακολουθουν την ταχτικη της δημιουργιας θυγατρικων εταιριων για να πετυχουν χαμηλοτερους ορους εργοδοτησης των εργαζομενων απο οτι στις ηδη υπαρχουσες επιχειρησεις τους. Το ιδιο προσπαθησαν να κανουν και οι Τραπεζες πριν λιγο καιρο. Η Λαικη Τραπεζα και η Τραπεζα Κυπρου εκαμαν μια κοινη εταιρεια την JCC και προσπαθησαν να επιβαλουν νεους χαμηλους ορους εργοδοτησης. Τελικα δεν τα καταφεραν, γιατι οι εργαζομενοι σταθηκαν ενωμενοι και κερδισαν την απεργια. Ειναι σιγουρο ομως οτι παρομοιες προσπαθειες θα δουμε και απο αλλους εργοδοτες στο μελλον.

Ο αγωνας των μηχανικων απομονωθηκε και πολεμηθηκε απο ολους ενω ηταν ενας αγωνας που αφορουσε ολους τους υπαλληλους των Κυπριακων Αερογραμμων αλλα και αλλους εργαζομενους που αντιμετωπιζουν ή θα αντιμετωπισουν παρομοιο προβλημα. Οι πιλοτοι και οι μηχανικοι βεβαια ηταν δυνατοι κλαδοι και μπορεσαν να κρατησουν την απεργια τους και να μην χασουν. Καταφεραν να αποσυρθουν οι απολυσεις των δυο μηχανικων και η εταιρεια δεσμευτηκε οτι δεν θα υπαρξουν απολυσεις και νεοι οροι για τους υπαλληλους που ειναι ηδη μεσα στην εταιρεια. Χρειαζεται ομως να δουμε τον κινδυνο που υπαρχει απο την επεκταση αυτης της φιλελευθεροποιησης και σε αλλους κλαδους πολυ πιο αδυνατους που θα ειναι πολυ δυσκολο να κερδιθουν χωρις την συμπαρασταση και των αλλων εργαζομενων.

Δεν πρεπει να αφησουμε αλλη φορα την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια να πολεμησει ετσι μια απεργια που ειναι σημαντικη για πολλους εργαζομενους με τη δικαιολογια οτι οι μηχανικοι και οι πιλοτοι ειναι ψηλομισθοι και οτι η απεργια βλαφτει τον "εθνικο μεταφορεα" και τα "συμφεροντα του τοπου". Η μονη σχεση που εχουμε εμεις με αυτα τα συμφεροντα ειναι αυτη που ειδαμε κατα την διαρκεια του πολεμου στο Κολπο, απολυσεις, μειωσεις μισθων και χτυπημα του βιοτικου μας επιπεδου. Το μονο που μπορει να μας κανει καλο ειναι να κοιταμε και λιγο την δικη μας οικονομια και να περνουμε οταν μπορουμε, οσα περισσοτερα μπορουμε. Αν υπαρχουν καποιοι αλλοι κλαδοι εργαζομενων που καταφεραν να παρουν περισσοτερα επειδη ηταν δυνατοι αυτο δεν μας βλαφτει καθολου εμας. Αντιθετα μας ωφελει γιατι μας δινει την ευκαιρια να ζητουμε περισσοτερα.

Π.Μ.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ

Πισω απο την φαινομενικη ηρεμια στους εργατικους χωρους και τις γκρινιες για αδιαφορια και απαθεια των εργαζομενων, μεσα στις Γενικες Συνελευσεις, κρυβεται μια αλλη πραγματικοτητα. Αυτη της κινητοποιησης απο τα κατω, της αυτοδρασης των ιδιων των εργαζομενων.

Στην τελευταια συνελευση των ταχυδρομικων που εγινε πριν λιγες μερες, με αφορμη τις εκλογες για την κλαδικη επιτροπη, εργαζομενοι με δικη τους πρωτοβουλια μαζευτηκαν και δημιουργησαν την Πρωτοβουλια Διανομεων. Συζητησαν τα προβληματα των ταχυδρομικων και καθορισαν μια ενιαια σταση μεσα στην συνελευση τους. Κυκλοφορησαν φυλλαδιο με καλεσμα για ενεργη σημμετοχη ολων των ταχυδρομικων στην Γενικη Συνελευση με συγκεγκριμενες προτασεις προς τους ταχυδρομικους για την σταση τους απεναντι στις επιθεσεις της εργοδοσιας, την υποβολη και προωθηση των αιτηματων, τις εκλογες και την συνδικαλιστικη ηγεσια και για τον τροπο με τον οποιο βλεπουν να κερδιζονται τα αιτηματα τους, και υποδειξαν δυο υποψιφιους για την κλαδικη.

Πολλοι εργαζομενοι αγκαλιασαν την πρωτοβουλια σαν κατι δικο τους και εδειξαν διαθεση να συμμετασχουν σ'αυτη και να υιοθετησουν τις αποψεις της για κινητοποιηση των ιδιων των υπαλληλων. Πολλοι πηραν το φυλλαδιο και αφου εβγαλαν οι ιδιοι φωτοτυπιες το μοιραζαν σ'αλλους συναδελφους τους. Ετσι καταφεραν να εχουν μια απο τις πιο μαζικες και ζωντανες συνελευσεις μεσα απο την οποια εκλεγηκαν και οι δυο υποψηφιοι της πρωτοβουλιας.

Η συνελευση εγκρινε και ψηφισμα συμπαραστασης στους απεργους δασκαλους παρα την παγια τακτικη της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να κρατα τετειες αρμοδιοτητες για τον ευατο της.

Τετοιες πρωτοβουλιες και κινητοποιησεις των ιδιων των εργαζομενων στους χωρους δουλειας ειναι που μπορουν να εχουν πραγματικα αποτελεσματα, που μπορουν να βοηθησουν στο χτησιμο ενος μαχητικου και διεκδικητικου κινηματος απο τους ιδιους τους εργαζομενους.

Η Πρωτοβουλια Διανομεων, εδειξε οχι μονο τη σημασια τετοιων κινητοποιησεων αλλα και την δυνατοτητα τους, σε χωρους οπου η αγανακτηση των εργαζομενων δεν μπορει να βρει διεξοδο απο την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια.

Παρα κατω δημοσιευουμε το φυλλαδιο της Πρωτοβουλιας Διανομεων που κυκλοφορησε πριν την συνελευση στην Λευκωσια, Λεμεσο και Λαρνακα.

Ν.Α.

ΨΗΦΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Βρισκομαστε ξανα μπροστα σε εκλογες για την Κλαδικη Επιτροπη των ταχυδρομικων. Σε ποιες συνθηκες ομως θα ψηφισουμε αυτους που θα αντιπροσωπευουν τα συμφεροντα μας για τα επομενα τρια χρονια;

Οι επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων εναντια στους δηθεν "προνομιουχους" εργαζομενους στον δημοσιο και ημικρατικο τομεα δυναμωνουν συνεχεια. Απειλουνται κεκτημενα. Παγοποιουνται οι προσληψεις, περιοριζονται οι αυξησεις, και κοβονται οι κοινωνικες παροχες, οπως στην υγεια, την παιδεια και το γραφειο ευημεριας.

Για μας τους εργαζομενους στα ταχυδρομεια η υποχωρηση στο θεμα της βαρδιας απειλει και την ιδια την πενθημερη. Η κυβερνηση και η διευθυνση αρνουνται να προσλαβουν προσωπικο για να καλυψουν τις κενες θεσεις και μας αναγκαζουν να δουλευουμε σαν σκλαβοι, ενω αλλα σημαντικα αιτηματα, οπως η μονιμοποιηση των εκτακτων, χρονιζουν χωρις λυση.

Ειδικα οι διανομεις παραμενουν ακαλυπτοι, χωρις καμμια ασφαλιση σε περιπτωση ατυχηματων. Για τους εκτακτους, ενα ατυχημα που θα τους κανει ανικανους για δουλεια για μερικους μηνες τους στερει ακομα και τον μισθο.

Το allowance δεν φτανει για τα πραγματικα εξοδα για την συντηρηση των μοτορων.

Το εξουθενωτικο ωραριο διανομης εχει οδηγησει πολλες φορες σε ατυχηματα και τραυματισμους. Πολλοι συναδελφοι που μενουν χρονια στην διανομη εχουν αποκτησει μονιμες παθησεις με τους σπονδυλους τους και αρθριτικα. Τον χειμωνα ειμαστε συνεχεια κρυολογημενοι, και το καλοκαιρι με ηλιαση.

Κοντα σε αυτα ξαναρχονται και οι απειλες (που δεν αποσυρθηκαν ποτε απο τους προσωπικους μας φακελλους) για απολυσεις και πειθαρχικες διωξεις, με την επανοδο του αυταρχικου διευθυντη, που θελει ακομα να παρει απο ολους μας την πενθημερη.

Πρεπει να δουμε αυτες τις εκλογες σαν ενα μερος της μαχης για να μην περασουν αυτες οι επιθεσεις.

Η διευθυνση προσπαθει να επεμβει στις εκλογες, και να μας υποδειξει υποψηφιους που την υποστηριζουν. **Αυτους σιγουρα πρεπει να τους μαυρισουμε.** Στην επιθεση της διευθυνσης εναντια στην ηγεσια της συντεχνιας, πέρνουμε ανεπιφυλακτα το μερος της συντεχνιας μας.

Ομως οι εκλογες απο μονες τους δεν μπορουν να δωσουν απαντηση στις επιθεσεις της διευθυνσης και να λυσουν τα προβληματα μας. Εκλογες εγιναν πολλες, χωρις να λυθουν τα προβληματα. Εχουμε δει πως οποιοι και να εκλεγουν μπορουν παντα να υποχωρησουν κατω απο τις πιεσεις ή και να δελεαστουν απο την διευθυνση.

Αντιθετα οι κινητοποιησεις μας του περασμενου Μαη, οι στασεις εργασιας, ειχαν αποτελεσματα. Δεν περασαν οι απολυσεις και οι πειθαρχικες διωξεις εναντια στους διανομεις Λευκωσιας.

Η πρωτοβουλια προτεινει στους διανομεις να ψηφισουν τους δυο υποψηφιους των διανομεων Λευκωσιας για να προωθησουν και μεσα απο την επιτροπη μια πολιτικη αγωνιστικης κινητοποιησης των ιδιων των μελων της συντεχνιας, που ειναι ο μονος τροπος για να αντιμετωπιστουν αποτελεσματικα οι επιθεσεις της διευθυνσης.

Δεν περιμενουμε οτι οι δυο αντιπροσωποι μεσα στην επιτροπη θα λυσουν τα προβληματα. Αν εκλεγουν αναλαμβανουν:

Να προωθησουν αιτηματα που αφορουν και ενωνουν οσο γινεται περισσοτερους συναδελφους, ωστε να πολεμησουμε την προσπαθεια της διευθυνσης να στρεψει ενα τμημα συναδελφων εναντια σε αλλο, και να μας διασπα.

Να υποστηριξουν αιτηματα με κριτηρια τις αναγκες των εργαζομενων και την ικανοτητα μας να τα κερδισουμε, και οχι αυτα που η διευθυνση ή η κυβερνηση θεωρουν οτι ειναι καλα για μας ή αρκετα για μας.

Να κανουν την οποια κριτικη της λειτουργιας και των αποφασεων της επιτροπης οχι μονο μεσα στην επιτροπη, αλλα και δημοσια στους συναδελφους.

Να χρησιμοποιησουν την καλυτερη γνωση της καταστασης που θα εχουν σαν μελη της επιτροπης για να βοηθησουν στην εγκαιρη κινητοποιηση των απλων μελων, μαζι αλλα ακομα και εναντια στην ηγεσια της συντεχνιας αν αυτη δεν υπερασπιζεται τα συμφεροντα μας.

Οι υποψηφιοτητες κατω απο αυτες τις θεσεις δινουν την δυνατοτητα να εκφραστει και στις εκλογες η διαθεση να αντιδρασουμε δυναμικα στις επιθεσεις της διευθυνσης.

Αυτη δεν ειναι μια προταση να ψηφισουμε καποιους για "να κοιμομαστε ησυχοι", αλλα για να προχωρησουμε και να συνεχισουμε μετα τις εκλογες να δραστηριοποιουμαστε ολοι μας για να αντισταθουμε στις επιθεσεις και να προωθησουμε τα συμφεροντα μας.

Πρωτοβουλια Διανομεων 1 Φεβραρη 92

ΠΩΛΗΤΡΙΕΣ

ΕΝΑΣ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

Τετοια εποχη καθε χρονο ειναι περιοδος διαπραγματευσης των συλλογικων συμβασεων. Αλλες θα καταληξουν σε συμφωνια και αλλες σε αδιεξοδο, διαιτησια και ισως και καμια απεργια. Αυτα ομως ισχυουν για οσους εργαζομενους εχουν την δυνατοτητα να ειναι οργανωμενοι στις συντεχνιες. Για τις 50,000 χιλιαδες που δεν ειναι ενταγμενοι σε συντεχνιες αυτα δεν ισχυουν και δεν υπαρχει καμια σιγουρια οτι θα παρουν αυτα που θα υπογραφουν στις συλλογικες συμβασεις.

Για τις 26 χιλιαδες, χαμηλομισθες, πωλητριες, γραφεις, κομμωτριες, βοηθους νοσοκομους, βοηθους νηπιαγωγους και αλλους εργαζομενους ακομη και να παρουν την αυξηση του 12% που ζητουν πανω στο βασικο νομιμο μισθο, θα ειναι ψιχουλα μπροστα στους απελπιστικα χαμηλους μισθους που παιρνουν. Η φυση της δουλειας τους, η απομονωση απο γραφειο σε γραφειο, απο καταστημα σε καταστημα, απο κλινικη σε κλινικη κανει πιο δυσκολη την οργανωση τους και τους αφηνει τελειως εκτεθειμενους στις αυθαιρεσιες των εργοδοτων. Δουλευουν κατω απο φρικτες συνθηκες δουλειας, χωρις τιμαριθμικο επιδομα, χωρις 13ον μισθο, χωρις αργιες και με ωραριο που το παραβιαζουν συνεχεια οι εργοδοτες.

Ειδικα για τις πωλητριες, στις γιορτες των Χριστουγεννων και τα ξεπουληματα η κατασταση ειναι απελπιστικη. Μπορει τυπικα να μην ειναι υποχρεωμενες να καθονται ως αργα στη δουλεια αλλα αν καμια τολμησει να φυγει στην ωρα της ο μαστρος το "σημειωνει" και καποια ωρα θα της το "πληρωσει". Οταν θα ερθει η ωρα για να ζητησουν κατι, αυξηση, αδεια κλπ ο μαστρος θα θυμηθει αν εφευγε ή οχι στην ωρα της και αν δεχοταν να εργαζεται ως αργα και τις αργιες.

Οταν οι εργοδοτες εχουν προβληματα μας μιλουν για το οτι ειμαστε σαν μια οικογενεια οτι ολοι τα ιδια συμφεροντα εχουμε και οτι "πρεπει να πονουμε τη δουλεια", "να μην ειμαστε ακαρδοι και να δινουμε ολο μας τον εαυτο στη δουλεια". Οταν βεβαια μαζεβουν τα δεκαλιρα στα ταμεια τους δεν ειμαστε "μια οικογενεια" αλλα οι ζητιανοι που πρεπει να παρακαλεσουμε για 50 σεντ αυξηση στο μεροκαματο που μαλλον δεν θα την παρουμε.

Οι εργαζομενοι σε αυτους τους κλαδους πρεπει να αντιδρασουμε οργανωμενα εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων. Να βρουμε τροπους να κτισουμε την ενοτητα μας παρα τις προσπαθειες των μαστρων να μας διασπουν. Να συνεννοουμαστε μεταξυ μας για να κρατουμε ολοι την ιδια σταση, να σχολανουμε για παραδειγμα ολοι στην ωρα μας, να μην δεχοστε να κανουμε δουλειες που ειναι εξω απο τα καθηκοντα μας, σκουπισμα, καφεδες, χαμαλικια κλπ. Αν μπορεσουμε να συνεννοηθουμε σε αυτα θα ειναι πιο ευκολο να προχωρησουμε και παρακατω και να διεκδικησουμε το δικαιωμα στον συνδικαλισμο και να οργανωθουμε σε συντεχνια.

Φωτα

"Έργατικη Δημοκρατια"

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και "επιδιορθωση" του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται "υπαρχτος σοσιαλισμος" ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του "δικου μας" εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην "δικη μας" την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
"Εργατικη Δημοκρατια"
Οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
☎ 349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ Ε/Κ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

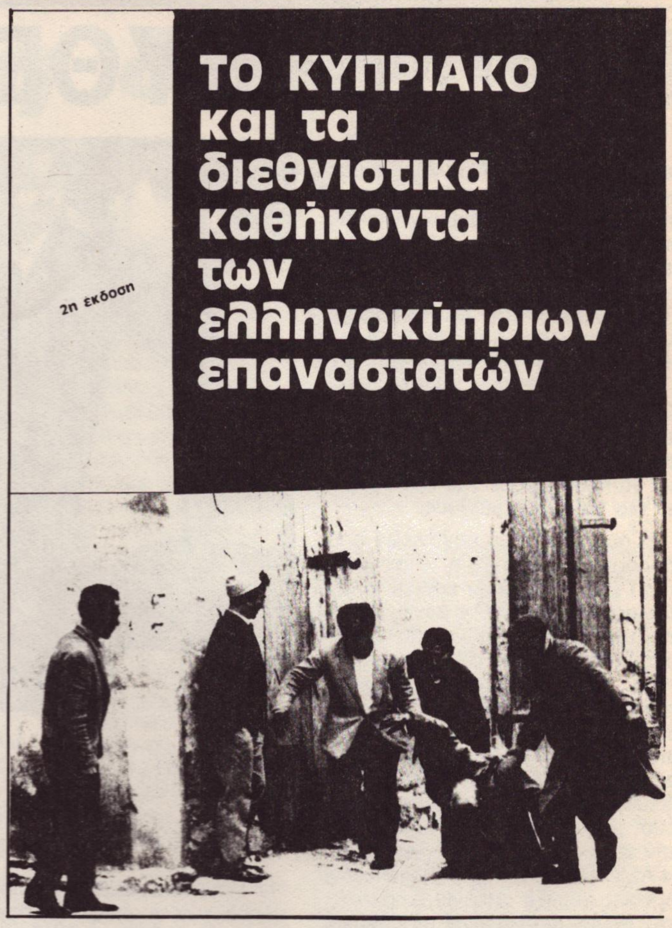

Το φθινοπωρο του '90, τα δυο κομματια της παραδοσιακης αριστερας, το ΑΚΕΛ και το ΑΔΗΣΟΚ, υποστηριξαν την ιμπεριαλιστικη επεμβαση στον Κολπο, για χαρη μαλιστα της "ισης μεταχειρησης της Κυπρου με το Κουβεϊτ". Αυτο σημαινε και το τελος ολων των αντιιμπεριαλιστικων προσχηματων με τα οποια το ΑΚΕΛ εδινε αριστερο "χρωμα" στην εθνικιστικη πολιτικη του στο Κυπριακο. Ειναι πια πολυ δυσκολο να βρει κανεις σημαντικες διαφορες αναμεσα στην πολιτικη του ΑΚΕΛ και την πολιτικη της δεξιας στο Κυπριακο.

Ετσι η αναγκη για μια ριζικα διαφορετικη αριστερη πολιτικη στο Κυπριακο, για μια ριζικη κριτικη της πολιτικης της παραδοσιακης αριστερας, γινονταν τωρα πιο φανερη απο οποιαδηποτε αλλη εποχη.

Εκεινη ακριβως την εποχη, το Νοεμβρη του '90, ο Θεμος Δημητριου της Αριστερης Πτερυγας εγραφε στην "Σοσιαλιστικη Εκφραση" οτι "δεν υπαρχει μια κριτικη αντιμετωπιση της πολιτικης της αριστερας στο εθνικο ζητημα... αυτο το κενο φιλοδοξει να γεμισει το βιβλιο του Λ. Κακουλη η αριστερα και οι Τ/Κ".

Αυτος ο ισχυρισμος οτι δεν υπαρχουν αλλα βιβλια με κριτικη αντιμετωπιση της πολιτικης της αριστερας ειναι περιεργος μια και απο τον Φλεβαρη του '88 ειχε κυκλοφορησει το βιβλιο μας "Το Κυπριακο και τα Διεθνιστικα Καθηκοντα των Ελληνοκυπριων Αριστερων".

Στην Ελλαδα, εκτος απο την αδερφη οργανωση ΟΣΕ που το επανεκδοσε το '89, αρθρα σε περιοδικα της εξωκοινοβουλευτικης αριστερας με κυρος οπως "Οι Θεσεις" και το "ΠΡΙΝ" αναφερθηκαν σε αυτο και χρησιμοποιησαν τα στοιχεια και την αναλυση του.

Στην ιδια την Κυπρο ομως, το βιβλιο θαφτηκε απο ολους. Αλλα αυτο δεν ειναι παραξενο, διοτι η κριτικη του θυμιζε τις ευθυνες ολης της αριστερας, παραδοσιακης και εξωκοινοβουλευτικης.

Ολων η πολιτικη τους στο Κυπριακο ηταν εθνικιστικη. Ολοι συγκεντρωνονταν στις ευθυνες των αμερικανων και νατοϊκων ιμπεριαλιστων και βεβαια της τουρκικης και τουρκοκυπριακης αρχουσας ταξης, αγνοωντας ή υποβαθμιζοντας οχι μονο την αντιδραστικοτητα αλλα και την επιθετικοτητα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης.

Απο το '79 η Εργατικη Δημοκρατια ειναι η μονη αριστερη ομαδα που συγκεντρωθηκε στο ξεσκεπασμα των ευθυνων και της επιθετικοτητας των Ε/Κ αστων. Προσπαθησαμε να δειξουμε οτι οι Ε/Κ αστοι δεν ειναι τα αθωα θυματα σ'αυτη την ιστορια, αλλα ηταν και ειναι εξισου αντιδραστικοι, επιθετικοι, υπευθυνοι για εγκληματα και σφαγες με τους Ελληνες, Τουρκους και Τουρκοκυπριους αστους.

Ουτε μειναμε στις καταγγελιες των Ε/Κ αστων για την προηγουμενη καταπιεση των Τ/Κ. Σταθηκαμε εναντια στους εξοπλισμους και την επιβολη της εκτακτης εισφορας για την αμυνα. Υποστηριξαμε τους αντιρρησιες συνειδησης και το δικαιωμα αρνησης στρατευσης του Γ. Παρπα ο οποιος πηγε φυλακη για την αρνηση του να παει στις ασκησεις της εθνοφρουρας επειδη, οπως δηλωσε, "δεν ηθελε να πολεμησει τους Τ/Κ". Πρωτοστατησαμε στο αντισωβινιστικο κινημα που αντεδρασε στην απελαση του Τζεγκιζ, του Κουρδου απο τη βορεια Κυπρο που μαζι με μια Ε/Κ, την Αλεξια Χρονια, εκαναν το "λαθος" να ερωτευτουν ο ενας τον αλλο, και να θελουν να ζησουν μαζι εδω.

Σημερα βλεπουμε σαν βασικη υποχρεωση καθε αριστερου Ε/Κ την υπερασπιση των Τ/Κ που ζουν στον νοτο, απο τις επιθεσεις της κυβερνησης και της αστυνομιας.

Η πολιτικη που καθοδηγει την διεθνιστικη δραση μας στο Κυπριακο, οι αποδειξεις για τον αντιδραστικο χαρακτηρα της Ε/Κ αστικης ταξης, και για τον καθολου διεθνιστικο ρολο ολης της αριστερας, ειναι συγκεντρωμενα μεσα στο βιβλιο "Το Κυπριακο και τα διεθνιστικα καθηκοντα των Ε/Κ επαναστατων".

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

"Απο τον αριστερο εθνικισμο, στον εθνικισμο της αριστερας". Ετσι χαρακτηριζαμε εκει την πορεια που ακολουθουσε η αριστερα. Αυτο επιβεβαιωθηκε με τον χειροτερο τροπο το 1990-91, οταν η πορεια αυτη προς τον σκετο εθνικισμο ολοκληρωθηκε. Σημειωναμε στο βιβλιο πως για δεκαετιες το ΑΚΕΛ παρουσιαζε σαν αριστερη και αντιιμπεριαλιστικη την εθνικιστικη του πολιτικη στο Κυπριακο, την πολιτικη της υπερασπισης των ελληνοκυπριακων εθνικων συμφεροντων με την λογικη οτι "τα συμφεροντα του κυπριακου λαου ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ με τα συμφεροντα οχι μονο της Σοβιετικης Ενωσης αλλα ολοκληρης της προοδευτικης φιλειρηνικης ανθρωποτητας". (στην Χαραυγη της 13 Μαη '87).

Η σταση της αριστερας στον πολεμο στον Κολπο τιναξε στον αερα αυτες τις δικαιολογιες. Τωρα πια, για χαρη του Κυπριακου, η αριστερα υποστηριξε μια απο τις πιο βαρβαρες ιμπεριαλιστικες επιδρομες, ενω τωρα ολοκληρη η παραδοσιακη αριστερα ελαττωνει με ταχυτητα τις αποστασεις της απο την ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ, παλι για χαρη του Κυπριακου.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Γραφουμε στο βιβλιο οτι "ο αριστερος πατριωτισμος δεν ειναι ωστοσο η μοναδικη επιλογη για τους Ε/Κ αριστερους. Υπαρχει μια διεθνιστικη επαναστατικη παραδοση για το πως βλεπουν και αντιμετωπιζουν οι επαναστατες τα εθνικα προβληματα, που οδηγει σε μια τελειως διαφορετικη σταση απεναντι στο κυπριακο". Ειναι η παραδοση του επαναστατικου - διεθνιστικου εργατικου κινηματος, που προσπαθησαμε να παρουσιασουμε. "Αυτο που εχει σημασια για μας δεν ειναι απο που περνουν τα συνορα του κρατους αλλα το πως θα διατηρηθει η ενοτητα των εργατων για την μαχη εναντια στους αστους οποιουδηποτε εθνους" ελεγε ο Λενιν. Στην δικη μας περιπτωση το σημαντικο δεν ειναι αν θα ενωθει ή θα μεινει διχοτομημενη η Κυπρος, αλλα το σπασιμο της κυριαρχιας του εθνικισμου στην Κυπρο, την Ελλαδα και την Τουρκια. Δεν μας ενδιαφερει αν θα διατηρηθει η κρατικη ενοτητα αλλα η Ταξικη ενοτητα. Μας ενδιαφερει η διασπαση που υπαρχει στις καρδιες και τα μυαλα των εργαζομενων. Να παψουν δηλαδη οι Ελληνες και Τουρκοι εργατες, να βλεπουν οι μεν τους δε σαν εχθρους και να ξεκαθαρισουν οτι κοινος εχθρος ολων μας ειναι ο καπιταλισμος και πρωτα απ'ολα οι "δικοι μας" αστοι.

Μπροστα στην νεα "κινητικοτητα" του Κυπριακου, για χαρη της οποιας η εργατικη ταξη θα κληθει απο τους Ε/Κ αστους να κανει θυσιες και παραχωρησεις για να πετυχουν μια λυση για τα δικα τους αντιδραστικα συμφεροντα, η απαντηση μας πρεπει να ειναι τιποτε για την "Κυπρο μας". Τιποτε για χαριν των αντιδραστικων συμφεροντων των Ε/Κ κεφαλαιοκρατων. Καμια παραχωρηση και καμια υποστηριξη στους ιμπεριαλιστες συμμαχους της "δικης μας" αρχουσας ταξης για να τους βοηθησουν στην "σωστη" λυση. Αντιθετα ολα για τον εργατικο διεθνισμο και την σοσιαλιστικη επανασταση.

Αυτο το βιβλιο αποτελει οπλο στα χερια των αριστερων που θελουν να αντισταθουν στον εθνικισμο που κυριαρχει στην ελληνοκυπριακη πολιτικη.

Πετρος Μιχαηλ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Θελμα και Λουιζ του Ridley Scott

Η ταινια περιγραφει την ιστορια δυο γυναικων, της Θελμα (Geena Davis) και της Λουιζ (Suzan Sarandon). Μαζι ξεκινουν για ενα σαββατοκυριακο ψαρεματος θελοντας να ξεφυγουν για λιγο απο την καθημερινη ρουτινα.

Ποτε δεν φτανουν στο προορισμο τους, αντιθετα σκοτωνουν ενα υποψηφιο βιαστη, κανουν μια ληστεια και βρισκονται κυνηγημενες απο την αστυνομια.

Με απλο τροπο το φιλμ δειχνει πως ο σεξισμος καταπιεζει τις γυναικες της εργατικης ταξης μεσα στην κοινωνια.

Η Θελμα ειναι μια πειθηνια νοικοκυρα. Ο αντρας της, καθημερινος τυπος σεξιστη απαιτα να μαγειρευει, να καθαριζει το σπιτι και οταν του μιλα να χαμηλωνει την φωνη της.

Η Λουιζ εργαζεται σαν σερβιτορα και πρεπει να αντιμετωπισει το σεξισμο των πελατων και των συναδελφων της.

Η εκρηξη

Σε ενα καφε, οπου σταματουν για φαγητο και ξεκουραση, η Θελμα μπλεκεται με ενα αντρα που προσπαθει να την βιασει. Η Λουιζ πυροβολει και τον σκοτωνει. Οι δυο γυναικες μετατρεπονται ξαφνικα σε φυγοδικους.

Γιατι ομως δεν καμνουν μια προσπαθεια να εξηγησουν στην αστυνομια οτι ο φονος εγινε για αυτοαμυνα;

Η απαντηση δινεται πολυ καθαρα στη ταινια οταν η Θελμα προτεινει να καλεσουν την αστυνομια. Η Λουιζ απαντα οτι "δεν ζουμε σε τετοια κοινωνια". Γι'αυτην ειναι φανερο οτι ολοι θα πιστεψουν πως η Θελμα προκαλεσε το βιαστη, καθως λιγο πριν χορευε και διασκεδαζε μαζι του. Η Λουιζ βλεπει καθαρα οτι η βια εναντια στις γυναικες ειναι κατι που η κοινωνια δεν περνει στα σοβαρα.

Οι δυο γυναικες βρισκονται στο δρομο αντιμετωπες με το νομο. Αλλα εδω δεν εχουμε την θηλυκη εκδοση των "Δυο ληστων" (Butch Cassidy & the Sundance Kid). Δεν προκειται για μονοδιαστατες καρικατουρες αλλα για ανθρωπινες υπαρξεις που μπαινουν σε μια διαδικασια αλλαγης.

Η μεταμορφωση

Ο χαρακτηρας των δυο γυναικων αρχιζει να αλλαζει. Η Θελμα απο μια υποταγμενη νοικοκυρα αποκτα την αυτοπεποιθηση να καμει μια πετυχημενη ληστεια. Ξεφευγουν απο το κυνηγητο της αστυνομιας, αναπιναζουν το καμιονι ενος οδηγου που τις προκαλει χυδαια, αντιμετωπιζουν τις σχεσεις τους με τους αντρες με ενα εντελως νεο τροπο.

Η πορεια τους προς την ανεξαρτητοποιηση ειναι ο κεντρικος αξονας του μυθου. Μεχρι το τελος της ταινιας οι δυο γυναικες εχουν αποκτησει την αυτοπεποιθηση να αντιδρουν σε προσωπα και γεγονοτα με το δικο τους τροπο, εχουν μεταμορφωθει σε ατομα που ζουν την δικη τους ζωη.

Η ιστορια δυο φυγοδικων εχει γινει η ιστορια του αγωνα δυο γυναικων για ανεξαρτησια και απελευθερωση.

Τα ορια χειραφετησης που μπορουν να φτασουν οι δυο γυναικες καθωριζονται απο το γεγονος οτι βρισκονται αντιθετες με τον νομο. Οι ατομικες λυσεις δεν δουλευουν μεσα στο συστημα που ζουμε και οι ανταρτες δεν μπορουν να αντιμετωπιζουν το κρατος για παντα μονοι τους. Αυτο δεν εμποδιζει την ταινια να εχει ενα μαγικο τελος.

Σταυρος Σιδερας

ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

Ολα τα μεγαλα πολιτικα ρευματα σημερα, αν δεν ταυτιζουν τον επαναστατικο μαρξισμο με τον σταλινισμο, ισχυριζονται ωστοσο οτι υπαρχει συγγενεια και συνδεση αναμεσα τους, οτι ο ενας ειναι συνεχεια του αλλου. Οτι τα σταλινικα καθεστωτα ηταν λιγο-πολυ συνεχεια της Οχτωβριανης επαναστασης.

Εχει ομως ο σταλινισμος σχεση με το σοσιαλισμο και την εργατικη ταξη; Ειναι σωστο οτι ολοι οι αριστεροι και η εργατικη ταξη ειχαν σχεση συμμαχικη με τον σταλινισμο στην ΕΣΣΔ και αλλου; Οτι ηταν προβλημα "εσωτερικων διαφωνιων", "λαθων", "προβληματων", "κακης εφαρμογης"; Οτι τελος παντων, παρα ολα αυτα, ο σταλινισμος βρισκονταν στην ιδια πλευρα των χαρακωματων στην παλη της εργατικης ταξης με την αστικη ταξη, οτι χαθηκε ενας φιλος, παρολες τις ατελειες και τα προβληματα του;

Για την Εργατικη Δημοκρατια και τις αλλες οργανωσεις της τασης μας, τα σταλινικα καθεστωτα ειναι κρατικοι καπιταλισμοι, το ιδιο εχθρικοι στην εργατικη ταξη οπως και οι δυτικες ιμπεριαλιστικες δυναμεις.

Αυτο φυσικα δεν ισχυει για τα σταλινικα Κομμουνιστικα Κομματα. Στα εκτος εξουσιας ΚΚ οργανωνονται με την θεληση τους μεγαλα τμηματα της εργατικης ταξης που συνηθως περιλαμβανουν τα πιο συνειδητοποιημενα στοιχεια της, αυτους που ηθελαν να αντισταθουν στους αστους τους. Για αυτο η διαλυση απο τα δεξια ενος ΚΚ ηταν παντα μια τραγωδια για την εργατικη ταξη. Γι'αυτο υπερασπιζομαστε το ΑΚΕΛ εναντια στις επιθεσεις της δεξιας. Γιατι ξερουμε οτι αυτο θα σημαινει ηττα της αυτοπεποιησης των εργαζομενων, πραγμα που θα αποθρασυνει τα αφεντικα και θα κινδυνευσουν οι κατακτησεις της εργατικης ταξης .

Ποτε ομως δεν υπερασπιστηκαμε την γραφειοκρατια της ΕΣΣΔ.

Η γραφειοκρατια της ΕΣΣΔ ηταν μια αρχουσα ταξη που ειχε την κρατικη εξουσια και καταπιεζε και εκμεταλλευονταν την εργατικη ταξη. Ενα σημαντικο τμημα της αριστερας τους εβλεπε σαν σκετους εχθρους. Σε αρκετες περιπτωσεις εγιναν ταξικοι αγωνες στους οποιους τα δυο στρατοπεδα ηταν απο την μια η εργατικη ταξη και απο την αλλη ο σταλινισμος. Οπου η εργατικη ταξη τους εβλεπε και τους πολεμησε σαν ταξικους της εχθρους, και οχι για χαρη καποιων καπιταλιστων.

Το 1922 ο κινδυνος ειχε μεγαλωσει τοσο ωστε ο Λενιν να πει στο συνεδριο του κομματος: "Σ' αυτη την μαζα των γραφειοκρατων ποιος κυβερναει ποιον; Οι 4,700 υπευθυνοι κομμουνιστες κυβερνανε την μαζα των γραφειοκρατων ή το αντιστροφο; Δεν πιστευω οτι μπορειτε με ειλικρινεια να ισχυριστειτε οτι οι κομμουνιστες καθοδηγουν την μαζα. Για να ειμαστε ειλικρινεις: δεν ειναι αυτοι οι καθοδηγητες, ειναι οι καθοδηγουμενοι."

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ

Οι πρωτοι που πολεμησαν τον σταλινισμο ηταν οι μπολσεβικοι που εχασαν και την ζωη τους γι'αυτο.

Ο σταλινισμος μπορεσε να εδραιωθει, μονο με την καταστροφη του επαναστατικου χαρακτηρα του κομματος του Λενιν. Ο Σταλιν συνετριψε και εξοντωσε και τα τελευταια απομειναρια επαναστατικης παραδοσης και εκτελεσε κυριολεκτικα την αριστερη αντιπολιτευση. Τα παλια στελεχη του κομματος εξοντωνονται η δολοφονουνται. Απο τα μελη του πολιτικου γραφειου μονον ο Λενιν και ο Σταλιν πεθαναν απο φυσικο θανατο.

Ο ιδιος ο Λενιν εγραφε απο το 1920 κιολα οτι "το κρατος δεν ειναι πραγματικα ενα εργατικο κρατος... εχουμε ενα εργατικο κρατος με γραφειοκρατικες παραμορφωσεις". Το 1922 ο κινδυνος ειχε μεγαλωσει τοσο ωστε ο Λενιν να πει στο συνεδριο του κομματος: "Σ' αυτη την μαζα των γραφειοκρατων ποιος κυβερναει ποιον; Οι 4,700 υπευθυνοι κομμουνιστες κυβερνανε την μαζα των γραφειοκρατων ή το αντιστροφο; Δεν πιστευω οτι μπορειτε με ειλικρινεια να ισχυριστειτε οτι οι κομμουνιστες καθοδηγουν την μαζα. Για να ειμαστε ειλικρινεις: δεν ειναι αυτοι οι καθοδηγητες, ειναι οι καθοδηγουμενοι."

Αυτα δεν ηταν κριτικη. Ηταν μια καθαρη προειδοποιηση για την εισοδο μιας εχθρικης δυναμης μεσα στο ιδιο το κομμα και το εργατικο κρατος, και κυρηξη πολεμου εναντιον του. Η αριστερη αντιπολιτευση του Τροτσκι σαν υπερασπιστης της παραδοσης των Μπολσεβικων συνεχισε την κριτικη μεσα στο κομμα. Αξονας αυτης της κριτικης ηταν απο την μια η αναγεννηση της εργατικης ταξης μεσα στην Ρωσσια με την ενισχυση της βιομηχανιας και το απλωμα της εργατικης δημοκρατιας και απο την αλλη η αναγκαιοτητα για την εξαπλωση της επαναστασης

στο εξωτερικο.

Τελικα η επικρατηση του Σταλιν και της γραφειοκρατιας που τον υποστηριζε καταφεραν να διαλυσουν και τα τελευταια υπολειμματα της εργατικης δημοκρατιας και εξουσιας. Χαριν του "χτισιματος του σοσιαλισμου σε μια χωρα" και την γρηγορη εκβιομηχανοποιηση της ΕΣΣΔ, εγκαθιδρυσαν ενα συστημα καταναγκαστικης εργασιας. Το εφταωρο εγινε δεκαεξαωρο. Οι συντεχνιες χανουν βασικα δικαιωματα οπως ο καθορισμος των μισθων και το δικαιωμα στην απεργια. Οι δεσμοι του κομματος με την εργατικη ταξη και την προτωπορία της, διαλυθηκαν εντελως. Οι εργατες απο κυριαρχη ταξη εγινε κυριαρχουμενη απο την αρχουσα κρατικη και κομματικη γραφειοκρατια με τους μηχανισμους αστυνομευσης και καταστολης.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ

Δεν ειναι μονο η αριστερη αντιπολιτευση που εδωσε την μαχη εναντια στον σταλινισμο. Η εργατικη ταξη οχι μονο δεν ηταν απο την ιδια μερια των χαρακοματων, αλλα αντιθετα πολεμησε με τα δοντια τον σταλινισμο. Η εργατικη ταξη στην Πολωνια εχει μια μεγαλη και απο παλια αγωνιστικη παραδοση εναντια στον σταλινισμο. Στην Πολωνια το 1980 γεννηθηκε το πιο μαζικο εργατικο κινημα που υπηρξε μεταπολεμικα. Απο το 56, στο 70 και 76, φτανουμε στο 80 οπου η Αλλυλεγγυη εγινε το παραδειγμα για την εργατικη ταξη παγκοσμια παλευοντας εναντια στον σταλινισμο, για να θυμηθουμε την "Μερα Αλληλεγυης" οπως ονομασαν την διαμαρτυρια τους εναντια στον Ρηγκαν τα αμερικανικα συνδικατα και τους Ιταλους εργατες που απειλουσαν να κανουν το Τορινο, Γκτανσκ της Ιταλιας.

Ακομα στην ιδια την Ρωσσια εχουμε μαζικες απεργιες εναντια στην γραφειοκρατια. Αν και το καθεστως παντοτε εμποδιζε τις πληροφοριες σχετικα με τις απεργιες, στις αρχες του 60 γινεται γνωστη μια απο τις πιο μεγαλες απεργιες οπως αυτη στο Νοβοτσερκασκ της Ουκρανιας, μετα την βιαιη καταστολη της απεργιας 20,000 εργατων στο Μπαντενι οπου σκοτωσαν δεκαδες εργατες που ζητουσαν την ανακληση αυξησεων στις τιμες του γαλακτος και στο κρεας. Η απεργια εξαπλωθηκε και σε αλλες 15 πολεις και κρατησε για τρεις μερες. Τετοια παραδειγματα οπου η εργατικη ταξη αντισταθηκε στον σταλινισμο υπαρχουν πολλα οχι μονο στην Πολωνια και την Ρωσσια αλλα και την Αν. Γερμανια το 53, στην Ουγγαρια το 56, στην Τσεχοσλοβακια το 68. Πανω απολα ομως κανεις δεν μπορει να αμφισβητησει το γεγονος οτι ειναι η ιδια η εργατικη ταξη που κρεμνησε τον σταλινισμο στην Ρουμανια του Τσαουσεσκου, στην Αν. Γερμανια του Χονεγκερ, στην Βουλγαρια του Ζιφκωφ, στην Τσεχοσλοβακια και στην πρωνη ΕΣΣΔ. Κατω απο την πιεση ενος πρωτοφανους κινηματος που καταφερε να ανατρεψει αυτα τα υποτιθεμενα μονολιθικα καθεστωτα.

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ

Οσοι βλεπουν οτι ο σοσιαλισμος και η εργατικη ταξη δεν εχουν καμια σχεση με τον σταλινισμο. Οτι ο σταλινισμος δεν ειναι ενας φιλος, της εργατικης ταξης, παρα τις ατελειες του, αλλα οτι ειναι ενας εχθρος, το ιδιο οπως και η αστικη ταξη, μπορουν να δουν οτι το γκρεμισμα της ΕΣΣΔ δεν ειναι καποιου ειδους πισωγυρισμα αλλα αντιθετα ειναι νικη του εργατικου κινηματος .

Η διαλυση της ΕΣΣΔ εστω απο εργαζομενους που νομιζαν οτι διαλυουν τον "σοσιαλισμο", εστω και για χαρη της "ελευθερης αγορας", ειναι νικη. Ηταν η αποτιναξη της κρατικης καταπιεσης απο την ιδια την εργατικη ταξη. Για πρωτη φορα μετα απο πολλα χρονια οι ιδιοι οι εργαζομενοι μαζικα παιρνουν την μοιρα τους στα χερια τους οργανωνονται και παλευουν εναντια στους εκμεταλευτες τους. Τωρα οι ψευδαισθησεις στην "ελευθερη αγορα", στους πρωην σταλινικους οπως ο Γελτσιν, στο νεο προσωπειο της παλιας αρχουσας ταξης, μπορουν να σπασουν πολυ γρηγορα. Ειναι δουλεια της πραγματικης αριστερας στην πρωην ΕΣΣΔ να φροντισει να μην εκμεταλλευθουν την κριση οι φασιστες, η εκκλησια, οι εθνικιστες κλπ. Τωρα ανοιγουν οι προοπτικες για να ξαναζωντανεψουν οι ιδεες του Μαρξ και του Λενιν. Οι ιδεες του επαναστατικου μαρξισμου.

Οι αριστεροι λοιπον μπορουν να υπερασπιζονται τον σοσιαλισμο χωρις να δινουν την παραμικρη υποστηριξη στον σταλινισμο. Οι εργαζομενοι παγκοσμια δεν εχουν χασει τιποτα. Αντιθετα εχουν κερδισει πολλα. Ειναι καιρος πια να πουν καλο ξεφορτωμα στον σταλινισμο και να παλεψουν μεσα απο την επαναστατικη αριστερα.

Νικος Αγιομαμιτης

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΔΗΣΟΚ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Με την αποβολη της Αριστερης Πτερυγας το ΑΔΗΣΟΚ εχασε και το τελευταιο αριστερο του προσχημα.

Ομως το βαρος που η τελευταια εφημεριδα της Α.Π., η Σοσιαλιστικη Εκφραση, δινει στην μιζερη αυτη ιστορια ειναι πολυ μεγαλυτερο απο οτι της αξιζει. "Η δεξια πτερυγα του ΑΔΗΣΟΚ" γραφει, εφαρμοσε "την πολιτικη και τα σχεδια της για ολοκληρωτικη καταληψη του κομματος." και "Στην πορεια απογοητεψε χιλιαδες αριστερους που πιστεψαν στην σοσιαλιστικη και δημοκρατικη αναγεννηση του εργατικου κινηματος την ανοιξη του 1990"

Ο ισχυρισμος πως το ΑΔΗΣΟΚ ειχε στην αρχη καποιες πραγματικες "αριστερες" δυνατοτητες, και οτι δωθηκε εκει μεσα μια μαχη την οποια μπορουσε ισως να κερδισει μια αριστερη πολιτικη ειναι το λιγοτερο τραβηγμενος απο τα μαλια.

Το ιδιο τραβηγμενος ειναι και ο ισχυρισμος οτι στο ΑΔΗΣΟΚ μαζευτηκαν "χιλιαδες αριστεροι". Η κριση του ΑΚΕΛ που οδηγησε στην διασπαση δεν ξεκινησε απο καποια μαχητικα κομματια της βασης που "πιεσαν κομματια της ηγεσιας" σαν τον Ζιαρτιδη, οπως προσπαθησε να το παρουσιασει εκεινη την εποχη η ΑΠ, αλλα μεσα απο την ιδια την ηγεσια του ΑΚΕΛ.

Μιλωντας τυπικα, η δεξια γραμμη ηταν αυτη της μελλοντικης ηγεσιας του ΑΔΗΣΟΚ, που εκανε τον καβγα υποστηριζοντας βασικα την συνεχιση της "συμπορευσης" με το ΔΗΣΥ, παρα την αντιληψη στο κομμα οτι η εκλογικη ηττα του '85 ειχε σαν αιτια αυτη την συμπορευση.

Μιλωντας ουσιαστικα, η διασπαση δεν εγινε αναμεσα σε μια δεξια και μια αριστερη γραμμη στην ηγεσια του ΑΚΕΛ. Η διαφωνια αφορουσε την τακτικη που θα ξαναδυναμωνε εκλογικα το κομμα, χωρις να το αναγκασει να εγκαταλειψει την πολιτικη που ακολουθουσε η ηγεσια του.

Παλιες ομιλιες και αρθρα βασικων στελεχων του ΑΔΗΣΟΚ, οπως ο Μικης Σιανης, ειναι αρκετες για να δειξουν οτι δεν υπαρχει μια "πορεια" που οδηγησε το ΑΔΗΣΟΚ απο μια αριστερη αρχη σε μια σημερινη δεξια κατασταση.

Η ΑΠ, μαζι με καποιους περιθωριακους της εξωκοινοβουλευτικης αριστερας, προσπαθησαν να κρυψουν τον δεξιο χαρακτηρα του ΑΔΗΣΟΚ, για χαρη του "διαλογου", της "πολυφωνιας" και της δυνατοτητας να ξαναβρεθουν σε ενα "μαζικο κομμα". Δημιουργησαν αυταπατες στους ιδιους τους εαυτους τους οτι μπορει να ξεπεφταν σε αυτο το κομμα και καποια "αγνα" αντισταλινικα κομματια αριστερων εργαζομενων προς τους οποιους θα μπορουσαν να μιλησουν.

Οτι αυτα τα κομματια δεν θα το πλησιαζαν, ηταν φανερο πριν ακομα την ιδρυση του. Εκεινοι που το πλησιασαν, εκτος απο δεξιοτατα στελεχη του ΑΚΕΛ, ηταν διαφοροι διαννοουμενοι που ηθελαν να κρατησουν ή να αποκτησουν την ταμπελα του "προοδευτικου" χωρις καμμια υποχρεωση να ακολουθουν οποιαδηποτε γραμμη εκτος απο την δικη τους.

Η "Σοσιαλιστικη Πλατφορμα", οι αλλοι "μαρξιστες και αριστεροι στο κινημα" οπως γραφει η Σοσιαλιστικη Εκφραση, με τους οποιους "παλεψε μαζι" η ΑΠ, εδειξε ποσο αφηρημενος και στα λογια μονο ειναι ο "αριστερος" της χαρακτηρας οταν ο Λουης Ηγουμενιδης μιλησε στην τηλεοραση τελευταια. Δεν εκανε κριτικη ουτε σε μια συγκεκριμμενη περιπτωση που το ΑΔΗΣΟΚ κρατησε δεξια σταση (και υπαρχουν μπολικες τετοιες). Κατηγορησε μονο την "Δεξια Πτερυγα" για "πρακτικισμο", οτι δεν εχει συγκεκριμμενη πολιτικη και δεν ψαχνει για την "σοσιαλιστικη προοπτικη".

Η επαναστατικη αριστερα πρεπει να κοιταζει προς την εργατικη ταξη. Το αδιαμφισβητητο γεγονος οτι προς το ΑΚΕΛ κοιταζουν τα πιο συνειδητα ταξικα κομματια της εργατικης ταξης, σημαινει οτι οι επαναστατες πρεπει να εχουν μια ιδιαιτερη σχεση με το ΑΚΕΛ. Εχουμε για παραδειγμα την υποχρεωση να το υποστηριζουμε στις εκλογες για να ειναι καθαρο οτι δεν θελουμε να χασει απο τα αριστερα, και για να μπορουμε να ερθουμε πιο κοντα στους και να μιλησουμε στους αριστερους εργαζομενους που βρισκονται στις γραμμες του.

Αυτη η ιδιαιτερη σχεση ομως δεν απαιτει καμμια υποχωρηση απο την επαναστατικη αριστερα στην κριτικη και καταγγελια της εθνικιστικης πολιτικης ταξικης συνεργασιας της ρεφορμιστικης ηγεσιας του ΑΚΕΛ, αλλα ουτε και στις αυταπατες της βασης του.

Το ζητημα ειναι η δημιουργια **εξω** απο τα σταλινικα και ρεφορμιστικα κομματα, μιας επαναστατικης οργανωσης και ενος επαναστατικου κομματος.

Δυσκολη πορεια. Ειναι ομως η μονη. Προσπαθειες για συντομια οδηγουν σε παθηματα οπως αυτα των αριστερων που εσπειραν ολων των ειδων τις αυταπατες για το ΑΔΗΣΟΚ, και τωρα προσπαθουν να τα μπαλωσουν οπως οπως.

εργατικη δημοκρατια

ΠΡΩΗΝ ΕΣΣΔ

ΦΑΓΩΜΑΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ

Ο κινδυνος μιας Ρωσοουκρανικης αναμετρησης μπορει να εχει υποχωρησει προς το παρον, ομως οι εντασεις που προκαλεσαν αυτη τη ρηξη δυναμωνουν.

Η ρηξη αναμεσα στη Ρωσια και την Ουκρανια περιστραφηκε γυρω απο το ποιος θα εχει τον ελεγχο του στολου της Μαυρης Θαλασσας που ειναι εξοπλισμενος με πυρηνικα. Ο ηγετης της Ουκρανιας Κραβτσουκ απαιτησε να εχει αυτος τον ελεγχο ενω ο Γελτσιν δηλωσε οτι "ο στολος της Μαυρης Θαλασσας ηταν, ειναι και θα ειναι ρωσικος". Οι ηγετες του στρατου ταχθηκαν με το μερος του Γελτσιν και ο Κραβτσουκ φανηκε να υποχωρει.

Αυτη η κριση ομως αναμεσα στις δυο μεγαλυτερες δημοκρατιες, που ηταν και οι πρωτεργατες της Κοινοπολιτειας Ανεξαρτητων Κρατων, ειναι μονο μια ενδειξη του πως μπορει να εξελιχθει η κατασταση αναμεσα στα διαφορα κρατη μελη. Η οικονομικη καταρρευση οξυνει τους ανταγωνισμους και κανει την καθε αρχουσα γραφειοκρατια να ορεγεται τις πρωτες υλες και τα εδαφη της αλλης.

Η σημερινη κατασταση αποτελει μερος της συνολικης κρισης που προκαλεσε η διαλυση της ΕΣΣΔ μαζι με τη μεταβαση στην οικονομια της αγορας. Δυο μηνες μετα την ιδρυση της Κοινοπολιτειας και τα αγκαλιασματα των Γιελτσιν και Κραβτσουκ, το καθε κρατος προχωρει στην ιδρυση δικου του στρατου και στο τυπωμα εθνικου νομισματος σε αντικατασταση του ρουβλιου - Ουκρανια, Μολδαβια, Λευκορωσια.

Αντι για τη δημιουργια μιας ενιαιας αγορας εχει ξεσπασει ενας εμπορικος πολεμος αναμεσα στις διαφορες δημοκρατιες αλλα και μεσα στις ιδιες. Η Ρωσια απαγορευσε τις εξαγωγες τροφιμων και αλλων αγαθων σε αλλα κρατη. Στην ιδια τη Ρωσια οι τοπικες αρχες των πολεων δημιουργουν τελωνεια και επιβαλουν δικους τους δασμους, οπως στην πολη Γιαροσλαβ οπου το δημοτικο συμβουλιο αποφασισε να επιβαλει δασμους στα προϊοντα που θα εξαγονται εκτος των οριων της πολης.

Μερικες βδομαδες μετα την περιβοητη απελευθερωση των τιμων τα καταστηματα συνεχιζουν να ειναι αδεια, παρα τις "προβλεψεις" του Γελτσιν και παρολες τις αυξησεις που ξεπερασαν το 4.000%. Ο πληθωρισμος υπολογιζεται πανω απο 1.000% ενω η πεινα εμφανιστηκε στις πολεις.

Αυτη η ανεξελεγκτη κατασταση πυροδοτει περισσοτερο τον εθνικισμο και τον τοπικισμο που μπορει να προκαλεσει συγκρουσεις και πολεμικες αναμετρησεις εντεινοντας περισσοτερο την οικονομικη και πολιτικη κριση. Ηδη τα θυματα απο τις πολεμικες συγκρουσεις αναμεσα στην Αρμενια και το Αζερμπαϊτζαν ξεπερασαν τα χιλια.

Η Ρωσοουκρανικη ρηξη αντανακλα τις πιεσεις που υπαρχουν στο εσωτερικο του καθε κρατους. Ο αντιπροεδρος της Ρωσιας Ριτσκόι ζητησε την παραιτηση της κυβερνησης ενω η βουλη στην Ουκρανια ζητησε κι αυτη την παραιτηση της κυβερνησης της.

Μεσα σ'αυτη την εκρηκτικη κατασταση η καθε αρχουσα γραφειοκρατια καταφευγει στον ακρατο εθνικισμο για να στρεψει την αγανακτηση του κοσμου αλλου, αναζωπυρωνοντας παληα παθη και μιση. Ο Γελτσιν και οι συνεργατες του εγειρουν θεμα αλλαγης των συνορων, ζητωντας την επιστροφη της Κριμαιας στη "μητερα πατριδα" - τη Ρωσια - παραβιαζοντας ετσι την ιδρυτικη συμφωνια της Κοινοπολιτειας. Ο Κραβτσουκ χαρακτηριζει την πολιτικη του Γελτσιν ιμπεριαλιστικη και τον κατηγορει για Μεγαλορωσικο σωβινισμο. Ο δημαρχος της Πετρουπολης Σομπτσακ συναγωνιζεται σε αντιουκρανικο μενος τον Γελτσιν και δηλωνει οτι ειναι μετρημενες οι μερες της Κοινοπολιτειας.

Ο Γελτσιν μιλωντας στους πολιτες του Σαρατωφ στην περιοχη του Βολγα που διαμαρτυρονταν για τα τροφιμα, τους διαβεβαιωσε οτι αναβαλλεται η επανεγκατασταση των Γερμανων στα εδαφη τους. Το 1941 ο Σταλιν εξορισε πανω απο 1,5 εκ. Γερμανους που ζουσαν στην περιοχη του Βολγα. Ο Γελτσιν μερικες βδομαδες προηγουμενως ειχε υποσχεθει τη δημιουργια αυτονομης Δημοκρατιας της γερμανικης μειονοτητας.

Η ΛΥΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ.

Η κριση ψηλα στην κορυφη βρισκει την αντανακλαση της κατω στη βαση της κοινωνιας, με τις απεργιες των ανθρακωρυχων της Βορκουτα και στο Καζακσταν. Οι ανθρακωρυχοι στο Κουζμπας που απειλησαν να κατεβουν σε απεργια, αναγκασαν τον Γελτσιν που τους επισκεφθηκε να τους παραχωρησει 200% αυξηση. Οι αυθορμητες εκδηλωσεις αγανακτησης του κοσμου αυξανονται. Στις 16 Γεναρη εξεγερθηκαν οι φοιτητες στην Τασκενδη, πρωτευουσα του Ουζμπεκισταν, εναντια στις αυξησεις των τιμων με αποτελεσμα η αστυνομια να σκοτωσει 21 ατομα.

> **Οπως δηλωσε ο προεδρος του συνδικατου των ανθρακωρυχων στην περιοχη Ντονμπας της Ουκρανιας : "Η ΕΣΣΔ μπορει να εχει διαλυθει, ομως εμεις εχουμε πιο στενες σχεσεις με τους ανθρακωρυχους των αλλων δημοκρατιων παρα με την δικη μας κυβερνηση της Ουκρανιας".**

Μεσα σε τετοιες συνθηκες δεν μπορει να υπαρξει καμμια προοπτικη "σταθεροποιησης" της καταστασης. Ουτε ο Γελτσιν μπορει να προσφερει οποιαδηποτε λυση. Ο ιδιος εκφραζει το κομματι εκεινο της παληας αρχουσας γραφειοκρατιας που προσπαθει να επιτυχει τη μεταβαση απο τον κρατικο καπιταλισμο στον καπιταλισμο της αγορας, χρησιμοποιωντας οτι χειροτερο κι απο τα δυο συστηματα.

Απο την αλλη ουτε η αλλαγη του Γελτσιν δεν προκειται να σημαινει την αντικατασταση του απο καποιο λιγοτερο επικινδυνο. Οι υποψηφιοι διαδοχοι μπορει να ειναι οι παλιοι σταλινικοι που μαζι με νοσταλγους του Τσαρου, ακροδεξιες ομαδες οπως του φασιστα Ζιρινοφσκυ και της οργανωσης ΠΑΜΥΑΤ, οργανωνουν στη Μοσχα πορειες "διαμαρτυριας" εναντια στις αυξησεις κρατωντας φωτογραφιες του Λενιν, του Σταλιν και του Τσαρου.

Ο κινδυνος πραξικοπηματος παραμενει ορατος οπως προειδοποιουν πολλοι και οπως φανηκε στη συγκεντρωση των 5.000 αξιωματικων του "Κοκκινου" στρατου στο Κρεμλινο τον Ιανουαριο. Στη συγκεντρωση εκεινη οι αξιωματικοι απειλησαν οτι "αν οι πολιτικοι δεν ασχοληθουν με την τυχη μας, θα ασχοληθουμε εμεις με την τυχη των πολιτικων".

Με δεδομενο αυτο το πολιτικο σκηνικο υπαρχουν δυο πιθανα σεναρια για το πως μπορει να εξελιχθει η κριση.

Η Ρωσοουκρανικη ρηξη του Γεναρη μπορει να εξελιχτει ευκολα σε πολεμικη αντιπαραθεση με τη γενικευση της και στις αλλες δημοκρατιες και με τον κινδυνο πυρηνικου πολεμου. Μπροστα του ο γιουγκοσλαβικος πολεμος θα μοιαζει με μια μικρη διενεξη.

Η αλλη περιπτωση ειναι το δυναμωμα της αντιστασης απο τα κατω, με απεργιες και κινητοποιησεις.

Σε ολη την επικρατεια της πρωην Σοβιετικης Ενωσης, οι εργατες διαφορετικων εθνοτητων δουλευουν μαζι στους ιδιους χωρους δουλειας, στα ανθρακωρυχεια, στα εργοστασια και στα γραφεια. Εκεινο που πραγματικα τους ενωνει ειναι η θεση τους στην παραγωγη και οχι απο ποια εθνοτητα ειναι η καταγωγη τους. Οπως δηλωσε ο προεδρος του συνδικατου των ανθρακωρυχων στην περιοχη Ντονμπας της Ουκρανιας στην αγγλικη εφημεριδα ΓΚΑΡΝΤΙΑΝ: "Η ΕΣΣΔ μπορει να εχει διαλυθει, ομως εμεις εχουμε πιο στενες σχεσεις με τους ανθρακωρυχους των αλλων δημοκρατιων παρα με την δικη μας κυβερνηση της Ουκρανιας".

Οι εργατες των διαφορων δημοκρατιων, μεσα απο τους δικους τους αγωνες και τη δημιουργια ενος μαζικου κινηματος, μπορουν ν'αποκτησουν την απαραιτητη αυτοπεποιθηση για να στραφουν εναντια στις τοπικες γραφειοκρατιες, παιρνοντας οι ιδιοι τον ελεγχο της παραγωγης και της διανομης των τροφιμων.

Αυτη η επαναστατικη προοπτικη, οσο μακρυνη κι αν φαινεται, ειναι η μονη ελπιδα που εχουν οι εργαζομενοι για ειρηνη και πραγματικη ευημερια.

Φαιδων Βασιλειαδης

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ

Το υπουργειο Παιδειας για αλλη μια φορα προσπαθει να καταργησει τον καταλογο των διοριστεων καθηγητων.

Με προσχημα τον εκσυγχρονισμο της παιδειας και την αξιοκρατια, προσπαθει να ανοιξει, οχι παραθυρα αλλα κυριολεχτικα καμαροπορτες ωστε η κυβερνηση να μπορει να βαζει τους ευνοουμενους της.

Η αξιοκρατια ηταν παντα εκεινο το οπλο που η κυβερνηση και οι εργοδοτες χρησιμοποιουσαν εναντια στους εργαζομενους για να εχουν το δικαιωμα να διαλεγουν αναμεσα τους οτι καλητερο εξυπηρετει τα σχεδια τους και να πετανε οτι δεν τους βολευει. Και δεν μπορει να ειναι τιποτα παραπανω απο αυτο μεσα στον καπιταλισμο. Ποιος ειναι για παραδειγμα ο πιο αξιος επιστατης σε ενα εργοστασιο; Αυτος που επιβαλλει την πειθαρχια στους εργαζομενους, που δεν δισταζει να απολυσει καποιον αν δεν παραγει οσο θα ηθελε το αφεντικο ή αυτος που δειχνει κατανοηση στα προβληματα των εργαζομενων και κανει καμια φορα και τα στραβα ματια αν καθυστερησει καποιος να παει στη δουλεια. Ποιος ειναι ο πιο αξιος καθηγητης για το υπουργειο παιδειας; Αυτος που ακολουθα το προγραμμα, που επιβαλλει την πειθαρχεια στη ταξη και δημιουργει τους αυριανους πειθαρχημενους και υποταχτικους εργαζομενους ή αυτος που διδασκει στους μαθητες πως να γινουν ελευθερα και δημοκρατικα ατομα; Η απαντηση για τους καπιταλιστες και την κυβερνηση τους ειναι παντα το πρωτο.

Για την περιπτωση του καταλογου των διοριστεων ουτε καν αυτη η καπιταλιστικη αξιοκρατια δεν ισχυει. Εφαρμοζεται η αξιοκρατια της οικονομικης κρισης, δηλαδη η ρεμουλα και το ρουσφετι. Η κυβερνηση καταργει τον καταλογο, που αφορουσε τον χρονο αποφοιτησης των καθηγητων, που ηταν καποιο αντικειμενικο κριτηριο και προτεινει γραπτη εξεταση, κοινη για ολους τους κλαδους, απο γυμναστικους μεχρι μαθηματικους και θεολογους και προφορικη συνεντευξη. Αραγε για να διαπιστωσει αν ειναι ομορφοι ή ασχημοι; Σ'αυτες τις δυο εξετασεις θα δινει τα τετραπλασια μορια και βαρυτητα παρα τα οσα αναγνωριζει και δινει σε ενα διδακτορικο πτυχιο. Σε παραγοντες δηλαδη που κρινονται τελειως υποκειμενικα. Αυτο θα σημαινει περισσοτερα περιθωρια για ευνιοκρατικους διορισμους και ρουσφετι.

Σε συγκεντρωση στην πλατεια ελευθεριας μαζευτηκαν πανω απο 500 συμβασιουχοι, στη πιο μαζικη συγκεντρωση απο οσες εκαναν ως τωρα, και εδειξαν ποσο αποφασισμενοι ειναι να παλεψουν.

"παραιτησου υπουργε"

Η αγανακτηση και ο θυμος τους εκφραστηκε μεσα απο τα συνθηματα που κυριαρχησαν στην εκδηλωση: "κατω τα χερια απο τους καταλογους", "παραιτησου υπουργε", "Χριστοφιδη γυρνα στην Ιατρικη σου" (ο υπουργος παιδειας ειναι οδοντογιατρος) και πιο σουρεαλιστικα οπως "ποναει δοντι, βγαζει δοντι". Ακολουθησε πορεια προς το υπουργειο παιδειας που ηταν εξισου αγωνιστικη και με πολλη μαχητικοτητα. Εκλεισαν τον δρομο και φωναζαν συνθηματα εναντια στον υπουργο. Απο καιρο ειχε να γινει μια τοσο δυναμικη πορεια εργαζομενων.

Στον αγωνα τους οι αδιοριστοι εκπαιδευτικοι βρηκαν αμεση συμπαρασταση απο τους συμβασιουχους πτυχιουχους που δουλευουν στην δημοτικη και μεση εκπαιδευση. Ομως το σημαντικο ειναι οτι, αυτη τη φορα στους συμβασιουχους συμπαρασταθηκε και η συντεχνια των δασκαλων η ΠΟΕΔ. Σε προηγουμενες κινητοποιησεις των συμβασιουχων με αιτημα την μονιμοποιηση τους στα δημοτικα, η ΠΟΕΔ ηταν στην καλυτερη περιπτωση αδιαφορη μεχρι εχθρικη. Σ'αυτη τη περιπτωση η ΠΟΕΔ αρνηθηκε να αναπληρωσει τις κενες ωρες με δασκαλους και ετσι πραγματικα φανηκε το κενο απο την απεργια των συμβασιουχων. Η συμπαρασταση των δασκαλων ηταν αποτελεσμα του οτι και οι ιδιοι βρισκονται αυτη τη στιγμη σε κινητοποιηση εναντια στις επιθεσεις της κυβερνησης. Μεσα απο αυτη την δικη τους εμπειρια ειδαν την αναγκαιοτητα της ενοτητας ολων των εκπαιδευτικων εναντια στις επιθεσεις της κυβερνησης.

Η επιθεση της κυβερνησης στρεφεται εναντια σ'ολους τους εργαζομενους στην εκπαιδευση, ειτε αυτοι ειναι με συμβαση, ειτε αδιοριστοι ειτε διορισμενοι. Το μετωπο εναντια στην κυβερνηση μπορει και πρεπει να μεγαλωσει. Οι δασκαλοι, οι συμβασιουχοι της δημοτικης και της μεσης εκπαιδευσης, οι αδιοριστοι εκπαιδευτικοι και οι καθηγητες ειναι αναγκη να συντονισουν τον αγωνα τους και να προχωρησουν σε κοινες και μεγαλυτερες κινητοποιησεις.

Αλκης Κοκκινος